

Edebiyat Defteri

yadim -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
3 Eylül 2019 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Dökülür sözler

Dökülür de hamd olur
y ü r e g i m d e
her bir kelime...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/844775/dokulur-sozler.html>

Sadece Gel

bak
burası benim,yüregime açılan kapı
herşeyimi sır gibi gizledim,
en güzel hislerimi tuttugum
düşlerime sarılıp uyudugum yer.
burası benim baharım,
burası kışım,yazım...
burası hazanım,girdabım,serabım.
burası,soluksuz hüznüm,
burası özlemime esaret yüregimin,
sözlere esir düştüğü,
karanlık düşüncelerim..
Gir içeriye,durma öyle,
burası,vehmimin târifsizligi.
anlatılamayacak kadar
eşsizlige bürünmüş
güzellik iklimimin esintileri...
burası,
baştan aşağı sensin...
G i r h a d i g i r i ç e r i y e
burada hayata tutunmak için
bir tebessümüne sebepleneler oturmakta...
burda her şey varlığını yansıtmakta...
G i r h a d i
güzel bir uykuyu hak etmedi mi
yüreklerimiz
sevginin en yüceligini sarıp kaderlerimize
merhametin sıcaklığına bu kadar hasret kaldığı yetmedi mi,
g ö n ü l l e r i m i z
artık kavuşmayı hak etmedi mi...
durma öyle gir içeriye,
sana açılan sonsuz hayatımın saadet kapısı burası,
G i r h a d i
yüregim özlemin en güzeli ile
bekledi seni.
gel,durma/kalma uzaklarda
gözlerim,yollarına serildi,
sel oldu taşı
aldırmadı,yüregim...
G e l s e v g i l i
yüregim seni belledi
bir dua gibi bekledi...
g e l...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845382/sadece-gel.html>

İnsan

Ne aradığını bilmez bazen
Ne bildiğini yaşardı İnsan
Ne gidebilmeyi koyar aklına
Ne râzıdır kalmaktan yana

Sevilmekten/Sevmekten yakınıır
Şefkat/merhamet kalmışsa uzagında
Ne bulur h a r â b e gönlünde
Bu gönül ki,istirahatte bu bedende
Biter bir gün u y u r u m bende...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845778/insan.html>

Kördüğümlü Yürekler

Ne ben sana vedâ edeceğim
Ne sen bitireceksin bu ayrılığı
Ne ben geleceğim sana
Ne de sen gidebileceksin...

Hiç bitmeyecekti,zaman kavramsızlığındaki durduraksız bu durum.
Saracaktı dört yanımızı âdetâ.
Her yer soguk
her yer kış
mevsimler örttüğümüz,
g ö n ü l l e r i m i z d e
donar ellerimiz,heryer kesili buz...

Her taraf yalnızlık
nereye dönsem hasret bogulu,hüzün
mevsimler eritir,huzur bugulu gülüşün.

Durup düşünüyorum
hayâlin sarıyor düşüncelerimi,
dagılıyorum zaman elinde.
aklıma degiyor,degiyor da hüznümü dağıtıyor huzur karası kirpiklerin.
Kan gülleri rengine çalınan saçların, salınıyor yüregimin avlusuna,
her kıvrımı kaybettiriyor bilinmezliğimi.
Yol oluyor tel tel,şükre katıyor, göçebe yüklü hislerimi...
Tutup sana getiriyor
getiriyor da,en elzemli ve kıymetliğinden sevilmekli,ellerine katıyor ellerimi...
sanki açılıyor gökyüzü, çekip sevince boguyor gibi beni,gizemli...

Düşünce,
kavramını yitirip,
târifsizlige boguluyordu,
sözlerin anlatamamaklı yüzünden düşüp
benzetmeler geceye sığınyordu
öyle yorgun ve çâresizlige bürünüp...

B i r t e b e s s ü m ü n d e n
demir alıp,
Devr-i âlem yaptırıyordu,düşüncesi
Bütün nîmetlerden nasiplendirirce,
y ü r e g i m i . . .

Ne ben sana vedâ edeceğim
Ne sen bitireceksin bu ayrılığı
Ne ben geleceğim sana
Ne de sen gidebileceksin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845952/kordugumlu-yurekler.html>

Biliyorum bu yara hiç kapanmayacak

Biliyorum
bu yara hiç kapanmayacak,
Git gide büyüyecek içimde,
vebâlaşacak...

Biliyorum
beni bu bağımlılık bitirecek
ya da süründürecek.
Yüregimde azan hasret çıbanları,
dayanıp kemige,
sızlatacak her yanımlı...
geçerken içimizden,
zamanın
geri dönülemeyen yankısından
vurup dönerken,
pişmanlığımız,
koca bir ah!
ile çöker,
yüregimizin en derinine...

Biliyorum
bunun ile yaşamayı öğrenecektik bir ömür...
sonra unuttur gibi yapıp,
kandıracaktık kendimizi,kısa bir müddet,
cansız ve nefessiz...
sonra saatin yelkovanı dayarken bogazımıza,geçip giden bir dakikanın yorgunlugunu,
düşerken,göz kapaklarımızda
zamanın elinde ufalanmış,agrı ve sızı,acımasız,
iliklerimize kadar buz kesilir her yanımlı...
bir ağırlık ve zifire çalınmış hüznün en karası inerken yüreklerimize,
her yer kahır
her yer tahribat
her yer viran...
her yerde kesili yalnızlık,azılı düşman...

Biliyorum
sen gelmeyeceksin,
hiç gelmeyeceksin,uzaklardan
ve ölüm döşeginde bir hasta gibi,
gözlerken ecelimi,
kâtilim olmanı ister gibi
durup öylece
susacağım sadece...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846319/biliyorum-bu-yara-hic-kapanmayacak.html>

Hasret Örülü Yollar

Yollar;
hasret yüregime sarmaşık.
her kıvrımı ayrı bir sızı.
düşüncelerime çıkmayan bir serzeniş.
içimde uyuttugum dehrizli sızı.
huzûra vardığım
en huzûra vardığım hislerime,
çalınan hüznün en karanlığı
Dualarımda kırılan mesâfelerin
zaman elinden kesilen,telâfisizliğin en pişmanlığı.

Yollar;
gardiyan yüklü ellerini,
vurur yüregimin çıkmazına çıkmazına
mesâfelerden örülü kâbuslugunu giydirip
esir alır her yanımı...

aklımı...
yüregimi...
gözlerimi...

Yollar hasret örülü
gecemde...
düşlerimde...
vehmimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846559/hasret-orulu-yollar.html>

Ömür Mevsimi

Tutamayız...Tutamıyoruz da...kaç mevsim geçti ömrümüzden,
kaç geceye vuruldu yürekler ve asılı kaldı günler...
Günlere yüklediğimiz ümitler...

Yitiriyoruz
Tüketiyoruz

Çöle vurulan gönüller,okyanuslar boşaltırken,ellerimizden...
Tırnaklarımızda kızgın kumun yanması duyulurken...Avuçlarımız kuraklaşır...
Çoraklaşır havasız kalan gönüller...

Yitiriyoruz
Tüketiyoruz

azar azar
Haz duyulası bağları da ediyoruz,tarumar...
Kaç bahçesiz ömürler kaldı
kaç yitik bağ...
Suyu unuttur ise İ n s a n
Okyanusu yitirir
bilir ise,
bir damla,Okyanus gelir...
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846803/omur-mevsimi.html>

Geç Olmadan Gel

Herşeyden vazgeçtiğim anda gel
yaralarımı dindirmek için.
çok şey var sana anlatmak istediğim
yarın olmadan gel...
Tutduğum bir Nefes ki;
Korkarım
Üzülrüm
Gülüşünün güzelliğine benzetme bulamadan gidersem.
Bu kadar çok güzel gülmeye ne gerek vardı...
Kızarımla rüzgara, ikide bir dalgalı saçlarını bozarsa.
Uyumak istiyorum avuçlarının arasında...
Gözlerim dalıyor yine
Belli belirsiz bir noktaya...
gel...
geç olmadan...
gel...

/Son mektup

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847141/gec-olmadan-gel.html>

Sızlayan En Güzel Yanım

Y ü r e g i m
sızlayan en güzel yanım
dilime dolanan en hisli şarkım
içimde uyuttugum en mâsum yüzüm,yüzün
hasretine sardığım helalliginden
saadetler yumağı,gülüşün...

Yüregimde ağır bir vebal yoklugun
düşüncelerimin hükmüne varamadığı,idraklığın
esir almışken dört yanımı;

Âsudeyim
varlığına
yokluguna
Âmâdeyim

H u z u r u m
en huzûrum....
kan güllerine çalınan bukleli saçlarından
ömrüme tel tel ömür biçtigim...
Varlığın varlığıma değmiş
Nasip yüklü gemim...
kaderim...

kurtulamam...
unutamam...
geçemem...

Dayanamaz
Okyanuslar taşırır da yüregim
Dökülür kagıda
can çekişir sözler
sızlatır her yanımı...

Y ü r e g i m
sızlayan en güzel yanım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849279/sizlayan-en-guzel-yanim.html>

Vuslat mı Sürgün mü

bilmem...

Ne kainim ne müneccim
yârınımdan bi haber
dört yanım örülü dört gece
açsam gözümde ıssızlık ilk hece
sessizlige bürülür,hayali umûdun
dehrizli agrılar,yüklü yüregimde
sarılsa,beyazlara
diner mi karanlığı
yorgun yüregimin
bilmem...

önümde uzayan bir yol
ölüm devşirir,sessizlige
yorgun dar sokaklar
nefesligin ardı boş uçurumluk
mevsimler geçirmiş gözlerde son kuraklık
kayboluyordu artık insan
bitmeyen ellerinde
bu ne sonsuz kıvrımlık.
gidenin sırrındaydı,mazharlığı,
kalanın yitik düşlüğünde,bilmece
bilmem
vuslat mı
yoksa sürgün mü...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851786/vuslat-mi-surgun-mu.html>

En büyük umut'um

Bulanık şimdi,
hafiften degen yorgun ve olgun gönüllerde,
Uyuyan umutlar
Baharlar
Yarınlar...
Gelecek, karartılmaya çalışılsa da en zifr-i tonunda
Geceye esir
Karaya çalık,
sevda çıkmazlı
Korku kapanlı,gönüllerde...
Yarınlar edilmek istense de tarumar
Fikirler harında
Gönüller diyarında...

Gelecek yarınlar
Güzel gelecek
Bir umut ki; ne ulvîyettir
Yıkıp geçer
Tüm fikriyat
iddiyat,
Zikriyatları
Tahtları
Tabuları
Putları
Taassupları
Yıkıp geçer
Bir umut ve inanç ki;
Kimseye esir,kul, köle ettirmeden
Yüregini, fikrini, irâdeni
Yalnız Kendisi için sevdire
Herşeyi
Yerdekileri ve göktekileri...

Bir umut ki;
Yalnız
Rabbim'i
Bilir
Ve
Sever
Yüregim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855040/en-buyuk-umut-um.html>

Ellerin saklı ellerimde/Tut

Tut beni sevdiğim
ben sadece sende böyle zaaflaşıyorum
Yalnız sende güçsüzleşip kırılıyor direncim
Ve en zayıf yanımda sen oluyorsun.
Tut beni
Gözlerinde eriyorum
İlmik ilmik dolanıp
Kopuyorum, saçlarına küsen uçlarından, tel tel.
Degmeye dursun o kirpiklerin, bir kere nazarıma
Hüzünlerime savaş açan
O kılıçtan keskin
Aklımı esir alan,
Can yarası, kirpiklerin
Kayboluyorum karasında, dertlerimden.
Açmaya dursun gül teninde
Açıp,şükürlere daglanan hislerimde
Yüregimi bütün güzelliklerden nasiplendiren
O güzel gülüşlüğün
Açmaya dursun güzel yüzünde...
Bilmeye dursun, sevdiğimi
Vehmimde o gardiyan yüzlü, aldırışsız düşüncelerin.
Pusu kurar ellerin, ellerine
Unut diye ellerimi
Yüzünden bile gizler, hislerini
Aynalar
küstürür, gözlerinden gözlerimi
Avutur mu başka eller ellerimi
Ellerin dışında diner mi yüregim
Yalnız ellerin
Kaderin yüregime sardığı o nasipli ellerin.
Bilse ki,yüregin
Kırmaz mı o aynaları
Ellerin
O imkansızlığı cesaretlendiren
Yollara demir parmaklıklar döşeyen
Vuslata hasret çıbanları büyüten
Şu kendini bilmez
Yüzsüz
duygusuz
Fütursuz
Düşüncelerini bogazlayan
Şu mesâfelerin parmaklarını
Kırmaz mı,
Ellerin...
Aklın...
Yüregin...

Tut beni sevdiğim
Ben yalnız sende böyle yitiyorum
Eriyip kayboluyordum, bu düşüncelerde
Sıkışıyorum kelimelerin dar kollarında
Sızıp kalıyorum, sana varamadığım satır aralarında
Sensizlik vurdukça hislerime
Donup kalıyor ellerim...
Aklım...
Yüregim...

Tut beni sevdiğim
Tut!
Ellerimize prangalar vurmada mesâfeler

Yüreklerimizi mahkum etmeden
Başka yüreklerin yalnızlığında...
Tut ellerini
Ellerimde sır gibi gizlediğim
O ellerini...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856828/ellerin-sakli-ellerimde-tut.html>

B a Ő k a s ı y ı z

Bir kelime ile;
Başkasıyız birbirimize
Bir yabancı
Garip, tuhaf ve sıradan...
B a Ő k a s ı y ı z
Savrulan gönüllerimizde
Ağır veballer yüklediğimiz, sevgilerimize
Bildiklerimize
Bilmediklerimize...
Başkasıyız hayatlarımıza
Düşlerimize
Hayallerimize...
B a Ő k a s ı y ı z
Bu ömür döngüsünde
Yollarımız kesişemeyecek kadar
Mesafelere aldanıp,
Yaralarımıza geçmişı vurup
Yüreklerimizi kanatacak kadar
Birbirimizin acılarını, hissedemeyecek kadar
Yabancıyız birbirimize
B a Ő k a s ı y ı z
Tutup zaman elinden,öyle çaresizce kırılacağız bir gün
Yüreklerimizdeki gemileri batıracaktık o gün,
Varamadan gözlerimizde ki,saklı huzur limanına
Kapılıp gidecektik, tarifi olmayan anlamsız arayışlarımız ile
Şu ömür döngüsünden, geçip gidecektik
Yitik, viran, alabora olmuş bir yürek ile
Bi hiç ugruna
bi inat ugruna...
Bilmeden
Ya da bile bile...

Bir kelime ile;
B a Ő k a s ı y ı z
Birbirimize...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858093/b-a-s-k-a-s-i-y-i-z.html>

Gölüşüne yandığım

Ahh!
Bi gün düşeceksin yüregimden
Düşüp acıtacaksın canını,gölüşünün
İncinip kırılacaklardı sonra sahibine
Küseceklerdi,beni de üzme pahasına...
Onlar ki;
Yüregimde sarıp sarmaladığım
Kıyamadığım
Koparamadığım
En elzemli yitigimde
Çocuklugumun düşlüğünde
Büyüttüğüm mâsum hisligimde
Varlığima degen en güzel kıymetligimde...
G ü l ü ş ü n

Ahh!
Bi gün düşeceksin yüregimden
Düşüp acıtacaksın canını,gölüşünün

Sol yanıma düşüp düşüp
Gözlerimin buguluguna vurgun yapan
Canımın ortasına sur çekip
Özleminin, hasretinin
En dayanılmaz esaretini yaşatan,yüregime...
G ü l ü ş ü n
Umudun yorgun daglarını,kıran
Mesafelerin gardiyan bakışlarını bogan
Zaman elinde kavramsızlaşan,
Vehmimde daglanıp bütün yoklardan soyutlaşan...
G ü l ü ş ü n
Gerçek ile düş,düşüm
Târiksizliğine kördüğüm
Anlamsızlığıma,bi çârelim
Gölüşüne degen bir hüzün
Aklımda
Yüregimde
Ellerimde
En ağır Kötürüm...
G ü l ü ş ü n

Ahh!
Bi gün düşeceksin yüregimden
Ve;
Gölüşünün canı yanacaktı...

Ben yakınacaktım...
Yana yakına;
Ben yanacaktım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/861137/gulusune-yandigim.html>

GÜZEL OLAN HERŞEYİ BEKLEYİN

Güzel olan herşeyi bekleyin...
bırakın imkansızlığı,ümitsizliği
Ne zaman elinde yorulmak
Ne ömür tüketmek korkusu
Güzel olan herşeyi bekleyin...
beklemek bile sadece,
degerdi,bir ömrü güzel kılmaya
Beklenen güzel olunca...
Yokluğu bile kıymete binerdi
Anlatılmaz meramlarına dolanırdı varlığı
Bir girdimi yüreginin avlusuna
dügün bayram sevinçliği,hisligin
Sanki, atmıyorken yüregin
hissetmiyorken ruhun
ve damarlarında cân...
ab-ı hayat bulurdu Gönl-ü cân
Cân-ı cânanın gözlerinde
gelip girince, yüreginin en kıymetligine...

siz iyisi mi,bekleyin Olur mu
Güzel olan herşeyi
bekleyin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/868764/guzel-olan-herseyi-bekleyin.html>

ŞİMDİ GÖRSEN BENİ SEN KESİLMİŞ HER YANIM

Şimdi görsen beni
Sen kesilmiş her yanım
Zehr' bulanmış
Yüregimde sızlayan ağrılarım.
Tel tel olmuş
Hasret dokunaklı dört yanım
İncelip kıvrılmış zaman elinde
Zaman ki ;
Ah! ile çelimli gözlerimde
Ateşin koynundan kalkıp gelen,hasret
Oturmuş acılarımın baş köşesine...

Zaman...
Ah...
Hasret...

Üç enkaz altında yüregim
Hislerim;durduraksız soluklarımda,kahr
Umuda galebe çalınan,gardiyan sûretli yollarda
Tutsak şimdi ellerim
Bu dar satır aralarında...

Şimdi görsen beni
Sen kesilmiş her yanım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869644/simdi-gorsen-beni-sen-kesilmis-her-yanim.html>

B İ L M E Z D İ N SEN BENİ

B i l m e z d i n seni beni
Sen beni b i l m e z d i n

Gölüşüne bağlarım kopan tüm fırtınaları
Başka şehirler bilmez yüregim
Bir tek,Senin oldugun şehirdeki limanları severim
Diğer tüm limanlar ile husûmetliyimdir.
Seni,çekip kopartacaklar diye yüregimden
Alıp başka şehirlere
Uzak,yorgun ve mutsuzluga sürecekler diye
o güzel gülüşünü;
Korkarım
Üzülürüm
Dayanamaz yüregim,
Degmesin hüzün
Gelmesin mutsuzluk diye
Kopan tüm fırtınaları, bağlarım bi gülüşüne...

B i l m e z d i n sen beni
Sen beni b i l m e z d i n

Sabahın akşama
Akşamın güne çaldığı yerdeyim...
Alargandayım
Gözlerimi ayırmam
Bi an uzaklaşmam
Beklerim
Seni,
Gözlerine sur çekip
Gönlüne uzanır
Gölüşüne yansırım her sabah
Mutlulugumu katmerlerim
Kan gülleri çaldığım o kırgın saçlarına
Gözlerinde salınan o yorgun yalnızlığı
Kopartıp atarım,mesâfelere inat
Limanlara
Şehirlere inat,
yüregimden kopar taşarım...
Bilmezdin sen beni
Sen beni bilmezdin
Gözlerin şimdi biraz belki,
deydi...
belledi...
hissetti...
Ve yüregine dokundu biraz
Belki Sözlerden taşan yüregim...

B i l m e z d i n sen beni
Sen beni b i l m e z d i n

Ne uzagındayım
Ne yakınında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869821/b-i-l-m-e-z-d-i-n-sen-beni.html>

SÜRGÜN YÜREKLER

Gönül bir kere vurgun yedi mi, sevdâdan
Sürgüngülügün hattı hesâbı yoktu
Satırların ne ucu görölüyordu ne bucacı
Sevince yürek, şair mi oluyormuş! Ne?
yalan!
Sürgün yiyor sadece;
Çocuk yüreginden kaçıyordu
Düşüyor...
Kaçıyor...
Ölüyor...
Yine de seviyordu işte...
Sevince insan,çocuklugunu arıyordu,
O mâsum;
Gülüşüne kanmak isterce
Günahı küstüren ellerinden,
Umûdu kucaklamak isterce
Dileyince Melekler getiriyormuş'u
Yanınca en içten hissetmeyi
Kaderin felegine mızıklanmayı
Küçük sebepler ile mutlu olmayı...
Arıyormuş insan,
Çocuk yüregini...
Vurgun yeyince y ü r e k ,bir sevdâdan
kaçmak istermiş herşeyden,insan
Sürgünlüğü bile göze alıp!
Çocuk yüreginden...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870284/surgun-yurekler.html>

Gönlüme D o k u y o r u m Seni

G ö n l ü m e D o k u y o r u m S e n i
Öylesi vazgeçilmezliğin ile
İşlenesi yüregime, en kıymetliğin ile
Değilesi bütün nîmetlerden nasiplendiren
O güzelim gülüşlüğünün târifsizliği ile

G ö n l ü m e D o k u y o r u m S e n i
Öylesi vazgeçilmezliğin ile

ince ince...
Nakış nakış...

Yorgun ve hasret dehrizli yüregimden
Nasip yüklü gemiler kaldırıyorum
Göç ediyorum
Sen olan şehirlere
Aklımdan...
Yüregimden...
Düşlerimden...
Firar ediyordum
Sensizlige galebe çalan benliğimden...
Sana gelmek
Bin devr-i âlem
Görölmeye değilesi güzelliğinden...
Bin şükür;
Târifsizliğine esir yüregimden...
Dilime vurupta diyemiyordum, bende ki kıymetliğini
G ö n l ü m e d o k u y o r d u m işte,
Öyle güzel vazgeçilmezliğini
bir de;yamalığından sökülmüşçe,sözlere...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872086/gonlume-d-o-k-u-y-o-r-u-m-seni.html>

Yüregimde Târifsiz Güzelliğın

Adın ne güzeldi senin, kaç mevsim kurulmuştu öyle gözlerinde
Yüregine gizlenmiş tomurcuk sevinçlikler,ne de güzel açmış gülüşlüğünde

Saçların,kaybettirirdi varlığını hüzünlerin,her kıvrımlığı
Ellerin,geceye uzanan hoşnutlugun elzem dokunaklığı

Güzelliğine bulabilmek târif;kelimeler öyle yama ve yoksul ki ellerimde
Üzgün ve mahçup benzetmeler,güzelliğine öyle târifsiz,yüregimde
Liyâkatından taşmış, v a r l ı ğ ı n ; güzelliğın de ötesinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/872259/yuregimde-t-rifsiz-guzelligin.html>

Varlığima Vahyolunuşluğun

Neden yazdığım herşeyin sonu sen ile bitiyor
Neden s e n s i z birşeyler hep eksik kalıyor
Neden böylesi vazgeçilmezliğin
Neden bu kadar kıymetliliğin
Neden böyle alıştım sana
Neden sebepsizce
Sevebiliyor
Yüregim
Seni
...
Bak gördün mü!
Yine S E N ile bitiveriyor cümlelerim
Herşey sen ile güzel kılınıyordu,anlasana
Herşeyde,varlığından gelinesi,en elzemli hislikler
Ve öyle vahyolunuşu;ve kalemin dokunuşu kadere
Kaderin fısıldayışı gönüllere
Gönüllerin Sebeplenmesi
Ve sözlerin değinemeyişi güzelliğine
Arınması,benzetmelerin öyle çâresizliğinde...
O güzelim;
Bütün nîmetlerden nasiplendiren
G ü l ü ş ü n ü n
Vahyolunuşu
yüregime...
gözlerime...
kıymetliğime...

Sen ile tamamlanıyordu herşey
Sensiz hep eksik birşey
Böylesi;bende görülmemişliğin...
Neden böyle vâ r olmuşsun ki bende
Neden bu denli hükmedişliğin aklıma/yüregime
Neden bile bile esir ve tutsaktı ellerim
Neden sözlerimde,en güzel kılınmışlı halliğin
Neden bu kadar vâ r oldun ki bende
Üstelik hiç yokken,yokkere...
N e d e n !
B İ L M İ Y O R U M . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/874496/varligima-vahyolunuslugun.html>

YAŞIMDAN YAŞLIYIM

Ah! Şu yaŐım,hattinden ağır ilerliyordu
YaŐılıđım ise,bi hıŐım ile tezelden
Sanki;yaŐım yirmibeŐliđe sırt veriyor
Yüregim ise;yetmişlik kahr' vuruyordu[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875118/yasimdan-yasliyim.html>

Umut Şiir'i

bir umuttur yaşamak
yaşamak bir umut;
sen kadar
ve
hayat kadar.
seni sevebilmek,
ihtimalle
yeislerden arınmış
hayâli;
umûdun
En güzel
hâli...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875265/umut-siir-i.html>

SEVDİĞİM

Sevdim seni
Nasıl diyeyim vazgeç gönlüme
düşün işte birkere aklıma/yüregime
görmezlikten gelipte nasıl unut diyeyim kendime
kader deyip sürgün ettim birkere kendimi sende
sefâsıda güzel seni sevmenin cefâsıda
Sevdim seni ,seni öyle sevdim
anlatılmaz meramlara dolandı hisligim
en güzel tasvîrligin ile büyülendi gecem/sabahım
varlığının en elzem ve kıymetligine bulandı yüregim
güzel bi yanın vardı;baştan aşağı güzelliginden arındırdığım
bütün nîmetlerden nasiplendirirce;gözlerime,çekip sakladığım
kangüllerine çalan saçlarından ömrüme tel tel ömür biçtiğim
bukleliğine,saadetler yumağından sevinçler ördüğüm
varlığın ile yoklugun, yüreğimde öylece kördüğüm
mutluluğuna, binlerce kez şükürler döktüğüm
hisliğimde öylesi târifsiz;güzelim
varlığı ile,güzellikleri büyüleyenim
gelmez isen canına can bittigim
hep sürgün yüregim
s e v d i ğ i m...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876347/sevdigim.html>

BÖYLE OLSUN İSTEMEDİNİZ

Oysa siz ;
yorgun ve çorak arâzilerde aramışsınız, sevgilerinizi
yitirmek pahasına kendinizi, bulabilme umûdun son çıkmazlığında
Açmaya yüz tutunca bir yaprak dalında
ve allanıp süslenince lûgatlerden yeşillige tonlar;
Siz güneş açacak zannettiniz
sevginizi bahara, baharı güneşe teslim ettiniz
çocukluk mâsumlugunuzu hiç yere ipe gerdiniz
kıranca sertliği ile esince bir rûzgar
ne yol göründü ne de toz toprak ardınız
Sadece bulmak istediğinizi değil
siz;yüreginizi de kaybettiniz
böyle olsun istemediniz...
oysa siz bile;
gerçekten neyi aradığınızı
neyi bulmak istediğinizi
hiç bir zaman
bilemediniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/876540/boyle-olsun-istemediniz.html>

Bekledim de Geldin mi

Ah! etmedim birgün,yoklugundan
Düşürmedim hiç silmedim hatırımdan
Darılmadım, sitem etmedim,nazlarından
B e k l e d i m d e g e l d i n m i

Kader yazdı sevgimizi,yollara vuslat ile
Düştük bir kere gönüllerimizin bam teline
Ben sende güzeldim,sen öylesi güzel bende
B e k l e d i m d e g e l d i n m i

Aylar, yıllar bak bi hışımla nasıl geçiyor
Ömürler tüketmek korkusu az geliyor
Zamanım sensiz,sensiz öyle tükeniyor
B e k l e d i m d e g e l d i n m i

Ne dersen kâbul,sözlerine Âmâdeyim
Avâre gibi düşkün oldu birkere şu halim
Yollara sürgün, sana hasret yüregim
B e k l e d i m d e g e l d i n m i

Sanma bu yazılanlar, gelmen içindir
Öldüğümde beni, beni hatırına getir
Yüregimde sevgin hasret ile gizlidir
B e k l e d i m d e g e l d i n m i

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/881552/bekledim-de-geldin-mi.html>

YÂR

Yâr'i anlatmaya yok kelimeler
Konuşmak neye yarar
Yâr'sız dökülen kelimeler

Yâr'den irak olmuş gözler
Görmek neye yarar
Yâr'sız bakılan gözler

Yâr'e hüznü vermiş eller
Tutmak neye yarar
Yâr'e merhem olamayan eller

Yâr'i sürgün etmiş şehirler
Yaşamak neye yarar
Yâr'sız nefes aldığın şehirler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885220/y-r.html>

Hasret Sürgünlü Yürekler

Issızlığa gebe dört yanım
Yalnızlık sarmış buguluguna
Geceye çalınmış galebe umutlarım
Kapatsam gözlerimi
Uykum can çekişir düşlerimde
Açsam, hasret bogar yüreğimi
Hükm' giydirilir mi
Bu hükümsüzlüğe
Varabilmek mi idrâklığına
Ne çareler bürünmüş çâresizlige
Hissetmekte neyin nesi;
Ellerimde demirin soğukluğu
Kaç karanlık çalar yüregime
Kumda yanan gölgeler bile
Sonsuzluğa durgunlugum...
Bilmem;
Kaç şehir kaç mevsimler örter küllerim
Karanlığa bogulur dehrizligim
Yarınlara esir gözlerim
Gaz lambasında uyur güneşim
Hayallerime ninniler söylerim
Ölümü örtüp saklar tesellilerim
Bilmem;
Hangi hasret Sürgünlüğünde esir düşer
Yüregim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885488/hasret-surgunlu-yurekler.html>

Gönlüme Düſen Yâr

Nece düſtün birden göynüme
Sevildin kıymete bindin öyle
Kader ilen mi danıſtın
Kurban oldugum
Bir geldin
Pir sevildin...
Abdal oldum deli divâne
Derdine düſeli Mecnûn oldum
Sarıp soldum, yüzünde cân buldum
Geçip gitti dünya birden
nazar-ı kıymetimden
Toza büründü herſey
Ne zevk ne ſefâ...
Ne göynüm arzulara ſeyr-i ſeyrân
Ne arayıſlar eder göynüme devr-i talân
Senden gayrısı gözlerime yalan
Ellerime, nefesime, canıma virân
Varlığın Varlığıma bahſedilmiş en güzel ikrâm
Bir seni düſürdü göynüme yüce mevlam
Olmasındı murâdıma başka meram
Sendendir yana dileğim iki cihan ſevdâm
Kıymetliğime sarıp sarmaladığım
nasipligime beledigim elzem dua'm
Yollarına tembih ilen âmin'ler ſerdiğim
Düşmesin kaderime senden gayrı yollarım
Tek dileğim sen ol gönlümde ſevdiğim ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885879/gonlume-dusen-y-r.html>

Hasret

Sanmayın hasret,hayâli bir düşüncedir
Biraz evvel beni yolcu etmeye gelendir
Yüzü gözü kulagı var idi
bana yandaş oldu
girdi koluma dolaştık sokaklarda
Oturduk Boztepe'nin nazarında
Demli bir çay semaver kucağında
Dertleri kederleri yol ettik
Muhabbet öyle oturmuş ki, deminde
gece öyle bir yatmış ki pusuya
kulak kesilmiş bu doyumsuzluga
Hasret ile hasretleştik kana kana
Hatırı gitmez bin yıl daha...
Sarılıp kucaklaştık
iyi bak dedi kendine
beni hep hatırla,unutma dercesine
gözleri düştü önüne
Buruk,biraz sitemlice
Ve ayrıldık
gecenin koynundan kalkıp gelen
Sabahın soguklugunda...
...
Vedalaştık işte
Hasret'i gördü hissetti bu gözler...
Varlığını iyice Belleledi yüregine...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/891984/h-a-s-r-e-t.html>

SANA KIRGIN BU ŞEHİR

Sana dűŝman kesildi artık bu Őehir
Gelme bundan sonra
Ugrama bir daha asla
Geçme bu Őehirin yakınından
Seni dűŝman belledi artık bu Őehir

Ne zaman gelip uğrayacak olsan
Sınırlarında boğacak yüregini bu Şehir
Hüzün, keder atacak
Nefret saçacak yollarına
Sen bu Őehire birdaha geldiğin zaman
Şehir kendinden soğuyacak
Güneş teninde ısınmamak için açmayacak
Rüzgar seni görmezlikten gelip
Saçlarına dokunmayı günah sayacak
Hiçbir yaprak yere düşmeyecek
Ve yerde bitenler toprağa gizlenecek
Senin Şu umursamaz halliğin yok mu
ezipte hiç düşünmeden kırsın diye, korktuklarından...
Bulutlar bile kaçıp uzaklaşacak senden
Görmediğin bir yerde içine atacak göz yaşlarını
Çünkü bilirsen, görürsen aşağılarsın
Zayıf görüp kırsın
Kendini güçlü zannedersin
Başın bulutları aşar, aşar da
Kibirlenir bakışların,
kabarır nefsâni duyguların...
O yüzden ;
Bir daha bu Şehir inanmayacak sana
Güvenip açmayacak kollarını
Sarmayacak hiç yaralarını
Bu Şehir artık,
Hep kırgın kalacak sana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/892286/sana-kirgin-bu-sehir.html>

ELVEDA

Gidiyorum senden, öyle sessizce
unutuyorum senli tüm düşlerimi
vurup yokluğuna bile bile esirliğimi
yakıpta hayallerimi, senden gidiyorum

sana yana yakına düşkünlüğümü
sere serpe gönlümde sevdalanışını
varlığımda açan en güzel bahar varlığını
unutupta mevsimleri, senden gidiyorum

içimde bir seni, ah! bir seni gizlediğimi
gülüşünün güzelliğine de büyülendiğimi
söyleyemedim; seni ne çok! ne çok sevdiğimi
susturupta yüreğimi, senden gidiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/901864/elveda.html>

Seni En Son Ben Seveceğim

Evet...kalem ağırlaşır, mürekkep kurur ve söz biter
Ne söyleyebilirdim ki duygularım için bilemiyorum
Bunu sana nasıl anlatabilirim inan hiç bilmiyorum
Şu yazdıklarımın bi sureti daha yok,doğru söylüyorum
Kafiyesine biçimine redifine aldırış etmiyorum...
Bunu bana yazdıran duygunun tarifini edemiyorum
Neydi senin bende bu denli önemin, çözemiyorum
Nasıl bende bu kadar kıymetli oluverdin, anlamıyorum
Niye bu kadar sorular soruyorum kendime,
Cevapları neden hep sen oluyorsun, bulamıyorum
Seni neden bu kadar, bu kadar çok! Kıymetli seviyordum
İnan hiç bilmiyorum ama bilmeyi de öyle çok istemiyorum
Sadece sev, gel istiyorum diye de birşey diyemiyorum
Öyle var ol ,mutlu ol,güzel gülüşlerini göreyim istiyorum
Üzülüp kırılma, hiç incinme diye dua'lar etmek istiyorum
Sana,yamalı sözcüklerden, târifsizliğine esir cümlelerden
gönlümün en elzemliğinden;seni anlatmak istiyorum
Seni sadece kendime anlatıp,düşler kurmak istiyorum
Bazen gözlerine dokunuyorum ya,o satır,o cümle de uyuyup kalmak istiyorum
Bazen Gönlüne sakladığındır en kıymetli sözlerim, hep sakla istiyorum
Bazen dökülünce dilinden,kurban olduğum herşey dursun istiyorum
Böylesi bir duyguyu ben târif edemiyorum, seni anlat-a-mıyor-um
Sen ki; rüyalarımda hep varsın,bi görseñ, kendin gerçek olamazdın
Bir bilsen inan kendini kıskanırdın, sen bende öyle güzel/kıymetli vardın
En çokta hisliğimde birikip taşandın,anlatmaya doyamadığımdın
Seni herkez bilsin/anlatsın, güzelliğine de deginmeye cürret etsin/ler
Onlar bitirene kadar ben seni yazacağım
Belki bir ömür; bütün kelimelerden, sadece târifsizliğini bulacağım
Oda bir tek gülüşünün...
Seni en son ben anlatacağım
Çünkü;Seni en son ben seveceğim...

...

(Kayboluyorum...inanın sonu yok bu dize'lerin...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907693/seni-en-son-ben-sevecegim.html>

Benim ne içim var burda/SÖYLESENİZE

Alır beni benden bir rüzgar
Savurur şu zaman diliminde
Gövdesinden bi haber yaprak gibi
Benim ne içim var burda; s ö y l e s e n i z e

Döner de şu dünya değirmeni;durduraksız
Gör bak ne ömürleri övütür; harmansız
Gönüller öyle kurak ki; umuda bahçasız
Benim ne içim var burda; s ö y l e s e n i z e

Kimse kalmamış sanki sevgiden bahseden
Fikirlere bulanmış menfaat;çıkarsız yok gibi düzen
İnsan insana eder olmuş zulm;insanlığı yok gören
Benim ne içim var burda; s ö y l e s e n i z e

Sorduğum sualler;sual değil
Cevabı bende gizli;ben değil
Aradığım;bulabildiğim değil
Benim ne içim var burda; s ö y l e s e n i z e

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909471/benim-ne-isim-var-burda-soylesenize.html>

Bin hasret örülü YÜREĞİM

Hasret adına yığınlarca şiirler yazabilirim
Sözler kurutabilirim, yüreğimin gizli bahçesinde
Bilirim hasreti, çok! En derinden yaşayıp hissederim
Bir ömür hasretten bahsedebilirim, inanın az gelir zaman
Yine de yetmez;
Şu yüreğimi dindirebilirim...
Sardıkça kanayan, kanadıkça hasret sızlayan yaralarım
Yaralar-ım...
Geçmeyen yaralarım var benim, dostlarım
Bitmez/tükenmez hasretlerim;
Sessizliğe gömülmüş ölü çığlıklarım var benim
Ah! Dostlarım
Siz bana bakmayın N'olur
Duygusuzluğum, soğukluğum
bi hasreti daha yaşayacak olmayı düşündüğüm için korkum
Bu yüzdendir, böyle herkezden uzak oluşum
Kötüye yormayın olur mu dostlarım...
Ben böyleyim;
Kuşlar göç eder benim şehrimden
Gözlerim dalar, yuvalarına hasret ile bakar kalırım
Baharlar esip gider benim şehrimden;
Hoş kokulu beyaz zambaklar
Baş döndürücü nergizler
Nârin yaseminler
Gönlüme huzur veren güller...
Küsüp giderler ya, içimi bir hüzün sarar
Bitince bahar...
Esince sert bir rüzgar
Canımın canı sızlar
Görünce dalına sımsıkıya tutunan yalnız bir yaprak
Yere düşmeye korkak, sahipsizliğe ürkek.
Kimsesizliğe bürüyor öyle ürkütücü toprak
Dayanamazdı yüregim, nasıl dayansın
Bir yaprak için bahara hasret/im...
Gidenlerim var dostlar benim;
Bu yüzdendir yolları bir başka sevmelerim
Belki kavuşmalara hasret/im...
Her köşeyi tutmuş hüzün/kederlerim
Öyle sarmış ki yüreğimi, kesilir nefesim
Verilmez vaktinden ne önce ne de sonra, ecelim
Yaşamaktan ne hâşa vurulur mu dem, bu benim kaderim
Bilirim, ötelerdir en güzel olan, varmaya sabr' durur beklerim
Dostlar; son olarak iki kelam ile hasbihallimize son vereyim
Kıymetli vakitleriniz için de helalliğinizi bahşeylemenizi dileyim

sevgi ve mutluluk şu dünyanın en elzem ve kıymetlidir böyle bilelim
Gönülleri bundan mahrum etmeyelim, hayatı zindana çevirmeyelim
Belki bu yüzdendir bende; Gülenlere öyle hasret giderim....
Mutlu olun herşeyden, inanın çok değil bu dileğim
Gülün dostlarım...
Ben size hasret gitmeyi öyle çok isterim....
Dualar ederim... gönlünüzce âmin dilerim...
Âmin...
âmin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/909840/bin-hasret-orulu-yuregim.html>

Tut ellerimi SEVDİĞİM

Tut ellerimi s e v d i g i m
ben sadece sende böyle zaaflaşıyorum
Yalnız sende güçsüzleşip kırılıyor direncim
Ve en zayıf yanımla sen oluyorsun
Tut ellerimi s e v d i g i m
Gözlerinde eriyorum
İlmik ilmik dolanıp
Kopuyorum saçlarına küsen uçlarından, tel tel
Degmeye dursun o kirpiklerin, bir kere nazarıma
Hüzünlerime savaş açan
O kılıçtan keskin
Aklımı esir alan
Can yararı, kirpiklerin
Kaybolurum karasında, dertlerimden...
Bilmeye dursun, sevdiğimi
Vehmimde gardiyan yüzlü, aldırışsız düşüncelerin
Pusu kurar ellerin, ellerine
Unut diye ellerimi
Yüzünden bile gizler, hislerini
Aynalara küstürür, gözlerini
Avutur mu başka eller ellerimi
Ellerin dışında diner mi yüregim
Yalnız ellerin;
Kaderin yüregime sardığı o ellerin.
Bilse yüreğin
Kırmaz mı o aynaları
Koparmaz mı,
imkansızlığı cesaretlendiren,
Yollara demir parmaklıklar döşeyen,
Vuslata hasret bırakan
Şu kendini bilmez
Hatsiz, fütursuz
Ellerinde, düşüncelerini bogazlayan
Şu mesâfelerin parmaklıklarını
Kopartıp atmaz mı;
ellerin...
yüregin...

Tut ellerimi s e v d i g i m
Ben yalnız sende yitiyorum böyle
Eriyip kayboluyorum, bu düşüncelerde
Sıkışıyorum kelimelerin arasında
Sızıp kalıyorum satır köşelerinde
Sensizlik vurdukça hisliğime
Donup kalıyor ellerim...
Yüregim...

Tut ellerimi s e v d i g i m
Tut!
Ellerimizi mahkum etmeden çaresizliğe
Yüreklerimizi esir etmeden mesafelere...
Geçip gitmeden birbirimizden öyle sessizce
Tut ellerimi, bırakma hiç sevdiğim
Ellerinde gizlediğin yara beredir, yüregin
Kıymetli ellerini uzat, sarsın ölesiye ellerim
Bırak! sızlayan yaralarını dindirsin yüreğim

Ne Kadar Uzakta Olursan Ol

Ne kadar uzakta olursan ol
Canın yanar ise canım sızlar
Gölüşün solarsa huzurum kaçır
Dertlerin ah! yüreğimi dağlar

Ne kadar uzakta olursan ol
Sözlerin sözlerimde yanar
Ellerin ellerimde nasır bağlar
Gözlerin gözlerimde hayâ'lar

Ne kadar uzakta olursan ol
Yüreğin yüreğime kına çalar
Düşlerim hep düşlerini kurar
Varlığın varlığıma değer katar

Ne kadar uzakta olursan ol
Yüreğim seni en kıymetliğine sarar
Yolların yollarıma kör düğüm atar
Kaderim kaderine düşmüş seni arar

Ne kadar uzakta olursan ol
Dinmez bu yaram bi hasrettir kanar
Kanadıkça yüregim dehrizleri kırar
Durmaz bir türlü bu hasret beni yakar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919881/ne-kadar-uzakta-olursan-ol.html>

Sanadır /B e n i A n l a s a n a

Sanadır bu en kıymetliğinden sözlerim
Dua'larımda öyle yana yakına hisliğim
Gönül bahçamın huzurunda gizlediğim
Sanadır / B e n i a n l a s a n a

Sanadır bu bitmez hasret dolu özlemim
Sürgünlüğü dahi göze alırca şu yüreğim
Çıkamaz yollarına öyle esir oldu gözlerim
Sanadır / B e n i a n l a s a n a

Sanadır bitip tükenmekli sayılı nefesliğim
Ömür eleyip,eleğimde bir seni beklettiğim
Gelirsin diye azrailden bile gizlenmişliğim
Sanadır / B e n i a n l a s a n a

Sanadır biriktirdiğim umut dolu herşeyim
Derdine düştüm yâr,derman diye dilediğim
En kıymetliğim diyerek vazgeçemeyişliğim
Sanadır / B e n i a n l a s a n a

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/920074/sanadir-b-e-n-i-a-n-l-a-s-a-n-a.html>

Bizim Hikâyemiz

Kader bağı örmüştü bir kere yollarımıza
Görmezden gelipte,nasıl geçip gideriz birbirimizden
öyle sessiz...
öyle habersizce...
Sen benim gönlümde örülüydün tâ ilk fecirden
Kurban olduğum,ben de senin gönlünde öylece...
Şimdi oturup anlatmalıyız birbirimize;
Kader yollarımıza örmüşken ağıni
tutmak olur mu hiç başka yolları
başka hikâyeler yazmak olur mu
olmaz ki canına yandığım
adını en kıymetliğime yazdığım,olmazdı...
Ah!ben ki tükenmez bir sevda ile, seni;
Dua'lar ile beleyip,nasip ile beklediğim
hayellerime huzur savuran gülüşünden
duygularıma en târifsiz hislerelediğim
Bi Ömrü senin ile öyle güzel yaşlanmayı hayal ettiğim...
Tükenen zaman elinde, umutları gizleyip,
dalgın gözlerimizin unutkanlığına, yâd ile
iyikiler,şükürler serpeceğimiz günleri arzuladığım.
Kan güllerine çaldığım saçlarının her kıvrımlığına,
en güzel baharlardan derlenen
saadetler yumağı öreceğim mevsimleri düşlediğim.
Her gece Uykularının en içliğine
Sihhatlerden huzurlar ile döşekler serdiğim anları Rabbim'den dilediğim.
Anlasana Kurban olduğum ;olurmuydu hiç söylesene
Ben S E N D E N mahrum
Sen B E N D E N mahrum
Güzel bir gelecek bizi beklerken,yüreklerimiz hasrete mahkum
Kaderin avuçlarında nasip ile kısmet yüklü " Vuslat " mahsun
Gönüllerimiz bu vuslattan uzak ,murâdın kayıplığında yoksun
Birbirimizden uzak,yaşamak olur mu başka mevsimler,baharlar
Gözlerimizin derinliğinin ötesinde,kurmak olur mu başka hayaller
Varlığımızdan bi haber,tutmak olur mu bilmediğimiz başka yollar
Olur muydu hiç, böyle olur mu söylesene...
Olmamalı kurban olduğum
Bitmemeli;
Kader bağı örmüşken bir kere yollarımıza
Birbirimizden öyle sessiz/habersizce geçip gitmemeli
Bizim hikâyemiz böyle b i t m e m e l i . . .
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933234/bizim-hik-yemiz.html>

Hasret Yüklü Yüreğim

Hasretim doldu yine
Dolup taşı yine
Bırakın beni yollar
Uzayın dağlar
Varın rüzgarlar
Hasretim azdı yine
Durmuyor, taşı yine

Bırakın beni çekilin, önümde durmayın n'olur
Çekilecek gibi bir yara değil ki bu, kalıp çekeyim
İyileşebilecek bir dert değil ki bu, kalıp devâ bulayım
Can sırtımda duran kör bir bıçaktı bu, tutulur gibi değil
Tutabilsem de, hissetmemeye ellerim muktedir değil
Tutup atmaya, yüreğim dayanabilecek gibi değil
Gözlerimde donan şu kar, çözülecek gibi değil

Karanlığa karışmış çelimsiz geceler/im
Uykusuzluktan sökülüp dikilecek gibi değil
Bilmiyorum işte, ne nedir ne de ne değil...
Öylece dalmışım, bakıyordum
Yollar duruyor...
Dağlar duruyor...
Rüzgar duruyor...
Bir hasret ki, yara bere yüreğim
Hergün biraz daha, varlığını hissettiğim
Hissettikçe, canımdan koparca can tükettim
Ve birgün bedenimden ruhumu kaybettim...

Bu düşünceler ki, yüreğime derin acılar katar
Bu acılar beni yakar, yakar da yüreğimi dağlar
Ah! bu hasret ki nefesime dar düğümler atar
Eriyen şu zaman ki, yüreğimde umutlar kırar
Bu yitik bekleyiş, çâresizliğime kahr'lar katar
Bu hasret ağrısı bir düşman gibi, pusuya yatar
cellât kesilmiş mesâfeler, yollarım prangalar
Beni alır da bir rüzgar, savurup önüne katar
Bilinmezliğe sürgün ederce, ö l ü m e katar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/935125/hasret-yuklu-yuregim.html>

NE SEN NE DE SENSİZ

Ne sana gel! diyebiliyorum
Ne de senden, gidebiliyordum
Ne sana içimdekileri söyleyebiliyorum
Ne de umursamazlığına söylenebiliyordum
Ne sana kaderimin yârinlarını bağlayabiliyorum
Ne de yolunu gözlemekten kendimi alabiliyordum
Ne seni bi gençlik hevesliği ile
Ne de bir tutku gibi sevebiliyordum
Ne de bir sonbaharın kırılan son umutları gibi
Başka yarınları bırakıp yele, sevemiyordum işte,
Sâdece bugünün estiği havası ile
Bir yağmur damlasında bul istiyorum beni
Hafiften yaz yağmuru Sıcaklığında
Teninde nârin ve serin bir nem
Ve saçlarında en güzel incileri kıskandıran kır tonları
Belki gülüşünün sabaha kattığı huzur cemrelerinde
Belki gözlerine süzülen hayellerinin buğulugunda
Belki de, baş ucundan hiç ayrılamayan bulutlarda
Hiç bulunmamış, keşfedilmemiş hayellerde
Sevginin, hiç târife bulanmamış benzetmelerinde
En güzel hislere çalınmış duygular ile sevmek isterdim seni
Öyle sıradan değil, birbirimize bahşedilmiş en güzel mûcize gibi...
Bilmiyorum...
Bu kadar da taşacak hislerimin olduğunu
Ve bi anda bu kadar döküleceğini düşünmüyordum
Gerçekten bunun nasıl böyle olduğunu anlamıyordum
Sözlerin bu kadar bir araya gelip, duygularım ile karmakarışıp
Böylesi bi dehrizliğe sürüklenmesi ve beni de çekmesini..!
Garip ve tuhaf bir durumdu bu
Ama sözler hiçte rahatsız değildi bu durumdan
Ne de yüreğim...
Ve satırlar ki; alabildiğine umutluğa devr-i âlem...
bendeki s e n `den hisliğime dökülenler böyleydi
Bazen, mutluluğun en içine çekiyordu satırlar, yüreğimi
Bazen de sensizliğin en ücrâsına sürgün ediyorlardı....
Ellerim ki şu satırlarda esir düşüp ölmeyi yegliyordu
Sana dokunabilmek, hislerin en güzeliydi çünkü
Sensizlikte seni bulabilmek hayallerin en erişilmeziydi
Böyle işte;
Ne sen
Ne de sensiz...
Ah! Canına yandığım
Aklımda, gönlümde, dilimde
İki kelimenin birinde
Hep bir yerlerdesin işte
Bazen uzak gibi
Bazen yakın gibi
Anlat (ama) maklı
Var (ama) maklı
Kavuş (ama) maklı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/937911/ne-sen-ne-de-sensiz.html>

Sevdanın Hatırına

Biliyorum sevdiğim, en son biz kalacaktık şu ömürde
Herşeyin tükenip yok olacağı zaman mevsimi geldiğinde
En son biz kalıp yaşayacaktık, canımızdan can tüketirce
Kimsenin, birbirinin yüzüne dahi bile bakamayacağı günde
Biz dalıp kalmayı isteyecektik, sâdece gözlerimizin içliğine
Çünkü, s e v d â y ı gizlemiştik, yüreklerimizin en derinliğine
Bahâneydi zâten şu ömür, birbirimizi arayıp bulabilelim diye
Bütün yeislere inat, sevdamızı ölümsüzce yaşayabilelim diye

Herkezin, kazanmak uğruna neleri fedâ ettiği şu ömürde
Biz, sâdece sevdâyı satın alacaktık, herşeye paha biçerice
Çünkü; s ö z vermişti kâlû belada, ruhlarımız birbirine
Kaderlerin levh-i mahvuza, nasip ile düştüğü o günde
Kimsenin sevdâyı sahiplenmediği bir zaman gelince
Biz, gönlümüze alıp sahiplenecektik, gizliden gizliye
Tutup kaldırmak için, uzanacaktı ellerimiz, sevdânın ellerine
Bir daha, esir düşmesin değerden yoksun gönüllere diye
Saracaktı sevdâyı gönüllerimiz, sonsuz kıymetliğine
Sarıp sarmalayacaktı, kıymetliğinin en sadâkatlığına
Herşeyi karşımıza alabilmeyi, sevdânın cesâretine yüklerce
Sevecekti gönüllerimiz, Sevdâyı ölümsüzleştirmek isterce
Söz vermişti çünkü bir kere yüreklerimiz, ömür boyu birbirine
Sevdâ, artık unutulmaya yüz tutmuş ise gelip geçen gönüllerde
Biz hatırlayacaktık tek, dünyaya haykıracaktık vefâ gösterirce
Kimsenin değer vermeye tenezzül bile etmediği bir günde
Sâdece biz sevecektik sevdâyı, gönüllerimizde sere serpe...

Bir sen sevecektin, kurban olduğum bir de ben
Mevlâya, bahşettiği sevdânın nîmet borcunu ödemek isterce
Belki de sevdâyâ olan vefâ borcumuzu göstermek isterce...
Değecekti çünkü, sevdâ uğruna ömürlerimizi bin kere fedâ etmeye
Biliyorduk; sevdâdan daha kıymetli birşeyin olmadığını, şu ömürde
O yüzden, en son biz kalmayı dileyecektik şu hayatta
Kalıp en son biz can verecektir, sevdâ'nın avuçlarında
Kaybedecektik ölümü, sevdâyâ çıkan tüm yollarda
Ve sürecektik vefasız gönülleri, sevdânın en uzağına
Gözlerimize düşen geceyi, vurup sessiz karanlığa
Uykusuz kalacaktık sevdâ'nın kollarında
Uzanacaktık sonra sevdanın yanına
Isınacaktık birlikte, yüregimizdeki sevdânın son demi ile
Bedenlerimizin soğukluğu, vurup herşeyi kırıncaya dek....

Çünkü; söz vermişti bir kere yüreklerimiz, s e v d â için birbirine

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/941400/sevdanın-hatirina.html>

YAZMALI YÜREĞİM

Biliyorum
Birgün çıkıp gelmeyecektin belki
Ve hiç hatırlamayacaktın adımı
Seni bekleyen birinin olduğunu
Olsun diyorum yine de
Beklemeliyim sadece
Sızarken, yollarını gözlediğim yerlerde
Ve adını sayıklar bir vaziyette
Bul beni istiyorum, yokluğuna öyle sarılmış bir halde
Sana sevdalı bir adamın sevdasını anla istiyorum
Son nefesimde bile seni sessizliğe rağmen,
Sevmekten vazgeçmeyeceğimi bil istiyorum...
Gelirsin, seversin birgün diye değil bu bekleyişim
Yüreğim sevdiği için, seni böyle kıymetli sahiplenmişim...
Bil isterim...

İçimde büyüttüğüm mâsum bir sevginin hâliydi bu
Yokluğuna bulanmışlığı ile beklemeye değilesiydi
Sana böylesi târifsiz düşkünlüklerimin nedeni
Seni sensiz de sevebilmeyi göze almasıydı yüregimin
Sevdanın mâsumluguna olan inancındandı...

Biliyorum yine de ;
Sana hiçbir zaman kavuşamayacaktı bu sözlerim
Kavuşupta dokunamayacaktı sevdâm ile yüreğine
Uzanamayacaktı,hasretim ile sere serpile hisliğine
Dönüp dönüp sızacaktı,yokluğunun bilinmezliğinde
Sızıp intihar edecekti, gülüşünü sevdiğim satırlarda dize dize
Yüreğim ki, bir sevdânın özlemi ile böyle kan revân içinde
Ellerim mesâfelere vurulmuş, yüreğim çaresizliğe sürülürce...

Olsun diyorum;
Yazmalıyım yine de
Anlatmalıyım içimdekileri
Dindirmeliyim yüregimdeki sesi
Böyle böyle iyi etmeliydim kendimi
Yoksa yakar da kül eder bu hasret beni
Savurur dört bir yana, âdeta toz bulutu gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943136/yazmali-yuregim.html>

Kıymetli Şiirim

Yüregini saran hüznün yanın ölsün emi
Seni sevince annem güzelleşiyor gibi...
Sahi, Annem görebilseydi seni ne güzel severdi
İnan benden çok üzerine titrerdi, öyle severdi seni.

Sen onun kahr` ellerindeki kınalığı sabır gibi
Yüreğindeki dertlere tükenmez metanet gibi
Gözlerindeki şefkatliğe bulanmış inciler gibi
Yaşmağındaki hayâlîğe işlenmiş oyalık gibi
Asılıp kalsan bir kere dertliğinde
Geceyi beşik ederdi, hüznlerine
Ayı indirirdi göz kapaklarının dengine
Yıldızları karartırdı hafiften, huzurluğuna
Sevgi ile örüp, kıymetliğini takıp her kıvrımlığına
Can katardı, nazarının buğulugundan
Kan güllerine çalınan saçlarının her tonluğuna
Sen de onu görebilseydin, inan çok severdin
Benim seni târifsiz bir duygu ile sevdiğim gibi...

Neden böyle bir tâbirin hissi kablâ vukûsuna düştü yüreğim
Ve niye bunu yana yakına anlatma gereği hissetmişti, sözlerim
Çünkü; öyle bir duygu bağıydı ki bu,
onun ile senin aranda gelişip şekillenen
Sevgi yumağının, büyüyen güçlü bir mâneviyat geçimliği...
Bu mâneviyat ki; büyük bir duygunun, yüreğimde târife sığmaz halliği
Kıymetliğe bulanıp, aklıma, yüreğime bezenmiş gibi
Düşlerimin her biçimliğine nakış nakış işlenir gibi
Sökülmesi en güçlü bağ, bir düğüm ki, kör gibi
Kaderin ellerinden nasîbin gözlerinden dokunulmuş gibi
Âmini dünden gönüllere serilmiş Bir dua gibi
Birbirimize kabul olunmayı beklenilesi dilek gibi
Ben sende güzeldim sen bende öylesi güzel...
Anlamaya/anlatmaya sözler, kelimeler yetmezdi.
Seni sevince annem de seviliyor, güzelleşiyordu içimde
Annem kıymetliydi, varlığı hiç dolmayandı, değerimde
Sığındığım, saklandığım en korunaklığımdı, hisliğimde
Çok güzel severdi, sevince bütün bedeni ile belli ederdi
Öyle güzel severdi ki, sevilen gözlerinde ölmek isterdi
Yaşmağından bile sevgi ve merhamet dökülürce severdi...
Sevgi anlatılacak ise bir yerde, ve en güzel târifi edilecek ise
Evet...Anneler söylenmeli, onların sevgi yüceliğine değinilmeliydi
Yoksa eksik ve yarım kalırdı duygular, en güzel sevgi benzetmeleri.
Kısacası; sevgiyi târif etmeye zayıftı biraz yüreğim
Annemin büyük yüreğinin büyük sevgisinden çalıp derledim

Senden annem gibi, gönlümün baş köşesinde ağırlandı sevildin
Gönlümün en târifsiz hisliğine, elzemlik gibi ekilip biçildin
En güzel yanıma, şiirlerimin ulvîyetliğine işlendin...
Sığınağında huzur bulduğum, en kıymetli şiir`im oluverdin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943338/kiymetli-siirim.html>

NE SEN NE DE SENSİZ

Ne sana gel! diyebiliyorum
Ne de senden, gidebiliyordum
Ne sana içimdekileri söyleyebiliyorum
Ne de umursamazlığına söylenebiliyordum
Ne sana kaderimin yârinlarını bağlayabiliyorum
Ne de yolunu gözlemekten kendimi alabiliyordum
Ne seni bi gençlik hevesliği ile
Ne de bir tutku gibi sevebiliyordum
Ne de bir sonbaharın kırılan son umutları gibi
Başka yarınları bırakıp yele, sevemiyordum işte,
Sâdece bugünün estiği havası ile
Bir yağmur damlasında bul istiyorum beni
Hafiften yaz yağmuru Sıcaklığında
Teninde nârin ve serin bir nem
Ve saçlarında en güzel incileri kıskandıran kır tonları
Belki gülüşünün sabaha kattığı huzur cemrelerinde
Belki gözlerine süzülen hayellerinin buğulugunda
Belki de, baş ucundan hiç ayrılamayan bulutlarda
Hiç bulunmamış, keşfedilmemiş hayellerde
Sevginin, hiç târife bulanmamış benzetmelerinde
En güzel hislere çalınmış duygular ile sevmek isterdim seni
Öyle sıradan değil, birbirimize bahşedilmiş en güzel mûcize gibi...
Bilmiyorum...
Bu kadar da taşacak hislerimin olduğunu
Ve bi anda bu kadar döküleceğini düşünmüyordum
Gerçekten bunun nasıl böyle olduğunu anlamıyordum
Sözlerin bu kadar bir araya gelip, duygularım ile karmakarışıp
Böylesi bi dehrizliğe sürüklenmesi ve beni de çekmesini..!
Garip ve tuhaf bir durumdu bu
Ama sözler hiçte rahatsız değildi bu durumdan
Ne de yüreğim...
Ve satırlar ki; alabildiğine umutluğa devr-i âlem...
bendeki s e n `den hisliğime dökülenler böyleydi
Bazen, mutluluğun en içine çekiyordu satırlar, yüreğimi
Bazen de sensizliğin en ücrâsına sürgün ediyorlardı....
Ellerim ki şu satırlarda esir düşüp ölmeyi yegliyordu
Sana dokunabilmek, hislerin en güzeliydi çünkü
Sensizlikte seni bulabilmek hayallerin en erişilmeziydi
Böyle işte;
Ne sen
Ne de sensiz...
Ah! Canına yandığım
Aklımda, gönlümde, dilimde
İki kelimenin birinde
Hep bir yerlerdesin işte
Bazen uzak gibi
Bazen yakın gibi
Anlat (ama) maklı
Var (ama) maklı
Kavuş (ama) maklı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943450/ne-sen-ne-de-sensiz.html>

Birgün Düşeceksin Yüregimden

Ahh! Bi gün düşeceksin yüregimden
Düşüp acıtacaksın canını, gülüşünün
Benzetmeler bulamadığım
Seyretmeye doyamadığım
O gülüşlerin ki;
İncinip kırılacaklardı sonra sahibine
Küseceklerdi, beni de üzmeğe pahasına...

Onlar ki;
Yüregimde sarıp sarmaladığım
Kıyamadığım
Koparamadığım
En güzel elzemliğimde
Çocuklugumun düşlüğünde
Büyüttüğüm mâsum hisliğimde
Varlığımaya degen en güzel kıymetliğimde...
G ü l ü ş ü n . . .

Ahh!
Bi gün düşeceksin yüregimden
Düşüp acıtacaksın canını, gülüşünün

Sol yanıma düşüp düşüp
Gözlerimin buguluguna vurgun yapan
Canımın ortasına sur çekip
Özleminin, hasretinin
En dayanılmaz esaretini yaşatan, yüregime...
G ü l ü ş ü n . . .

Umudun yorgun dağlarını kıran
Mesafelerin gardiyan bakışlarını bogan
Zaman elinde tutulup kavramsızlaşan
Vehmimde dağlanıp bütün varlıklardan soyutlanan...
G ü l ü ş ü n . . .

Gerçek ile düş, düşüm
Târiksizliğine kördüğüm
Anlamsızlığımaya, bi çârelim
Gülüşüne degen bir hüzün;
Aklımda
Yüregimde
Ellerimde
En ağır kötürüm...
G ü l ü ş ü n . . .

Ahh!
Bi gün düşeceksin yüregimden
Ve;
Gülüşünün canı yanacaktı...

Ben yakınacaktım...
Yana yakına;
Ben yanacaktım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944004/birgun-duseceksin-yuregimden.html>

Her Satır Sürgünlüğüm

Celladın elinden
şu an hüküm giyse yüreğim
Satırlara gizlenir, beklerim
İçimde dolup taşan hislerim
Dökülür sözlere, derya dizgin
Bir yanım puslu geceye düşkün
Bir yanım aydınlığa çekili sürgün
Bilinmez bir sırdan geçerim çünkü`m
Ötesi; bir bilinmezliğe doğru geçimli hük`m
Satırlara asılı kalandır; son hecem de kördüğüm
Düğümde boğulan gölgem ise
Hasret ile ;
yorgun...
solgun...
durgun...
Eksik kalacaktı biliyorum, satırlarda yamalı son cümlem
Virgülü, sırlarıma sürgün edipte gidecektim yüregimden
Her köşe başında, bin ah ile dolup taşan kelimelerimden
Bir hasretin sürgünlüğüne vurup ellerimi, yitip gidecektim
Hüzünlerimi, dertlerimi, kederlerimi kimselere söylemeden...
Gelip geçiyor işte şu yalan dünyam
Bir bilinmezliğe sürgün şu yüreğim
Satırlarda öylece kalan; hasretliğim
Son hecem ki karanlığa düşen;
Sessizliğim...
Her satırda
Hasrete s ü r g ü n bu yüreğim...
Bir sır gibi şu hayattan
geçip gideceğim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944447/her-satir-surgunlugum.html>

Seni Öyle Güzel Hisseder Yüreğim

Biri var, öylece dururdu kıymetliğimde
Dokunurdum bâzen, ara ara Gözlerinin hisliğine
Hissederdim en derinden
Kurban olduğum;
O bunu gizliden gizliye ederdi, bilirdi ama bildiğini gizlerdi
Onun, bunu gizlediğini bildiğimi bilmiyor
Bilmediğini bildiğimi bilmezlikten geliyordum
O sanki, bunu anlar gibi oluyordu
Sonra bi ümitsizlik, umutsuzluk vuruyordu
İnanmak ya da hayâline kavuşmak zor ve korkutuyor gibi
Soramıyordu, söyleyemiyordu içinde dolup taşanları
Bir yanı; içindekileri o kadar çok haykırmak istiyordu
Diğer yanı, hep bir tedirginlik hâli, susmaya esir ediyordu yüregini...
Aklı, yüreği hep ikilemede...
Bazen öyle güçlü ve dirâyetliydi ki;
Bir kendi derdi eksikti, herkezinkilerini omuzlamışken, sırtında
Bir kendini unutmuştu, herkezi düşünmekten vazgeçemezken
Bazen de öyle zayıf, nârin ve hassastı ki;
Kırılsa yüreği, suskunluğa bogulurdu çığılığı, feryâdı...
Bazen dünyaları karşısına alacak kadar
Bazen dağları dize getirecek kadar inadı vardı
Aklına koyduğunu yapmaktan geri durmazdı...
Duyguları bazen öyle karmakarışık olurdu ki
Düşünceler sarınca yüregini, sessizliğe gömülürdü...

H i s s e d i y o r d u m
Dokunuyordum şimdi yine
Gizli gizli baktığı o kıymetli gözlerinin en derinine...
Hissettikçe onu, kendimi öyle satırlara vuruyordum
Varlığını hatırlatan şu satırlardan hiç ayrılmak istemiyordum
Gözlerinden yüreğine gizli gizli dokundugum satırlardan
Kendimi bir an bile alamıyordum
Ona en yakın olmaktan, vazgeçemiyordum
Gülüşünün güzelliğine değinmekten
Gözlerine öyle düşüp kalmaktan
Onu hissetmekten mahrum olamıyordum
Olmuyordu işte, vazgeçemiyordum
Yüreğime söz geçiremiyordum...
Çünkü;
Yüreğim onu öyle kıymetli anlıyordu...
Yüreğim onu öyle güzel hissediyordu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944662/seni-oyle-guzel-hisseder-yuregim.html>

Sözlere Fısıldayan Yüreğim

Ben sadece kaleme ve kağıda fısıldayan bir dünyanın içindeyim
Beni satır aralarında sızarken görürseniz hor görmeyin
Dilim çoğu zaman lâldır benim
Sevgisizliği görmeye yoktur halim
Ne de herşeye kin kusacak mecâlim
Anlatamam bunları da sanki iyilik âbidesiyim
Belki iyimserimdir, bir gönülü de kırmaya gelmez kalbim
Sözler bazen öyle kılıçtan keskin, istemeden gönül de inciltebilirim
İncilttiğim ile kalmaz ki hayal kırıklığı olduğu için de kendime küserim
O yüzden az konuşur bu dilim
Gönlümdekileri eler de sözlere öyle dökerim
Bütün kötülükleri bilenebilir ise güzeldir hisliğim
Ömrüme değer katar o vakit, iyilik halliğim
Bu maksat ile yazmalı yüreğim
Sâdece sözlere ilmik ilmik dolanmalı hisliğim
Ellerimde sonsuzluğa doğru gider çizgilerim
Her derinlikte keşfedilmeye zaman,bin devr-i âlem
Hayatın içinden belki öyle sessizliğe çekilirim
Bir başka boyuttur belki, hayatı sezmek isteyişim
Bakmayın siz bana, ben böyle divane hallerdeyim
Bütün devinimim sadece kendi içimdedir benim...
Siz bana bakmayın olur mu
Satırlarda asılı kalır ve hece hece şâd olur ruhum benim
Düşerim, kalkarım, yine satırlardır sâdece tek sırdaşım benim
O yüzden birtek satırlara gizlenir
Ve sâdece sözlere fısıldar yüreğim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/950817/sozlere-fisildayan-yuregim.html>

Gitmek mi Kalmak mı

Gitmekte zor,
kalmakta...

Kalırsan seversin
Gidersen özlensin

Seversen kopamazsın
Özlensin kahrolursun

Kopamazsan yüreğine hapsolur ellerin
Kahrolursan, çâresizlige sürgünlü yüreğin

Hapsolur ise ellerin, satırlarda şâd olur yazmalı yüreğin
Sürgün yer ise yüreğin, hasretin prangasında kötürüm ellerin

Ya seversin yine, ayrılmaya meydan okurca
Ya da hep özlensin, göz yaşına teslim olurca

Her ayrılık bir göz yaşıdır
Her yaş ise bin ayrılık...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951388/gitmek-mi-kalmak-mi.html>

Ardımızda Ne Kalır Bizden Başka

Ölüm korkusu silinir duvarlara
her yer sis
her yer buguk
gözlerde tutulur gece
Hazinlik tutuşur karanlık ellerin zifir'liğinde
Her her kesili soğuk...
An gelir çözülür insan
Zaman kavramının kavramsızlığında
Kaybolur bâzen aradığında...
Neyi, nedenini soramamanın eşiginde
Kahrolur aramadığında...
İdrak ne kıymetli gövde
Vicdan ne büyük elzem
Ömür biçimliğinde...
Hayâ ve edep işlemeli nakış, yüreklerde...
Sevmek bir de ;
Ah! Şu sevmek yok mu
Hani dünya düzeni deyip,
Kin ve nefret kavramına boğup,
Yürekleri bir bilinmezliğe esir etmeye çalışanların inadına
Yapılan şu gönül kârı işi
Şu s e v m e k ne güzel bir kavram gönüllerde, dillerde...
Gün gelir nefes alışları durulur insanın
Durur ardından zaman, ömürler yitik harman
kalır güzellikler gönül kârı, ardımızda
Sevmek kalır bahçamızda, yâd-ı ne hoş...
Ah! Bir de soğuk bir nefes
O yorgun ve solgun duvarlarda...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953686/ardimizda-ne-kalir-bizden-baska.html>

DİKİLMESİ ZOR YÜREKLER

bilmezdim iğne-nakış
yamalarım içtendi hep, ürkek
düşlerim, sızılı bağrında prangalı
sinsilerin pusulugunda
çocuk yüregim firardı, son zamanlarda
bi ürperti duyulur
Sobelenmelik umutlar
gecenin sisli koynuna kıvrılmış
yanında ise, ölüm dehrizli karanlık
yüreklerde geçiştirmelik bir yaşam
peçeliginden düşmekte, korkunçluk
köşe bi yerlerde sızan masumluk
firar eden çocuk yüreklerimiz
zaman elinde kavramsızlık
bu ne fütursuzluk
kin ve nefret giydirimlik
yollar ve görüşler vefâlığına
yürekler boğumluk
feryat ve keder gözlerde
kayıptı çocuk hislikler...
b i l m e z d i m iğne-nakışı
yamalarım içtendi hep
şimdi anladım ki vicdanlar da hep yamalı
sevmelere, uyduruk kıytırık biçimlerden giydirilenler,
ne de sırtmakta, sevgiler, mutluluklar, gülmeler...
Ne uğruna olduğu bilinebilse, nelerden geçimlikler
kul için kuldan mı olmalar dersiniz
fikirleri; yollara, görüşlere ve taassupluklara
esir etmeleri mi dersiniz
nasıl da belenmiş zihinlere ve yüreklere,
çıkarcı uğruna cambaz, şakraban, arsız, şuursuz, fütursuz olmaları mı
Yoksa köşe başında maskelerin çıkarılıp, gerçek yüzlerin görülmesi mi
Ya da yüzüzlükleri ile gurur duyacak kadar alçalanların olması mı....

Bunlara nasıl tâbi olur akıl ve fikirler
Sanki gökten inmekli, âmiyane..!
bu tâbilik ki, sanki irâdesizce bir kölelik
bu nasıl biçimlidir, dört yanı duyarsız astarlı
gördükçe aklım şaşmaklı
yüregim parçalanmaklı...
Masumluk bu kadar ucuz ve değersiz birşey mi
Sevgiler gönüllerde anlamsız bir yamalık mı
Düşünmek , anlamak ve olan bitenleri görebilmek , çok mu zor...

Bilmiyorum gerçekten
iğne-nakış nedir ama
Bazı insanların gönülleri öyle sökülmiş ki
Dikilir ya da yama olur cinsten değil
Akıllar öyle şirazesinden kopmuş ki
Gerçeği idrâk edip kavrayacak gibi değil
Vicdanlar öyle atılıp buruşturulmuş ki
Gönüller merhametten uzak, virân gibi...
Bilmiyorum;
nasıl dikilip tâmir edilir, iyileştirilebilir bu gönüller
Paramparça edilmiş yürekler, düşünceler, sevgiler...
Hangi iğne-nakış ile
Yeniden eski hâline getirilebilir..!
S ö y l e y i n . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/958961/dikilmesi-zor-yurekler.html>

GülüŖüne Ŗiirler Yazdığım Kadın

Uyanıyorum gecenin bir vakti amansız
Bir ürperti sarıyor yüreğimin ağrısına
Seni düşünüyorum, hasretin ateŖi altında
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Yansımalarına uzanıp dokunuyor ellerim
Kırılmaya yüz tutmuş sislerin arasında
Hayâline dalıp dalıp kalıyor gözlerim
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Ŗimdi kaçabildiğince zamanın elinden
Koşuyor çocukluğumdan arda kalanlığım
Mâsumluğuma bir sığınak gibi yetişiyor düşlerin
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Gözlerime vurup bir bir düşüyordu kırılan dirençlerim
Kayboluyordu sonra mesâfelerin acımasızlığında
Yüreğim bütün yeislere galip, bir özlemin tutsaklığında
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Ŗimdi görseydin beni Sen kesilmiş her yanımda
Zehr'e bulanmış yüreğimden sızlayan ağrılarım
Bir vebâ ki, yokluğunun çâresizliğine yanarım
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Düşüp düşüp kalıyorum Ŗimdi satırların arasına, öylece
Firar ediyorum hasret sürgünlü yüreğimden, seni özlerce
Ellerim ki, gülüşüne bezenli mürekkebin dökümlüğünce
Sen gülüşüne Ŗiirler yazdığım kadınsın
Bunu biliyorsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960908/gulusune-siirler-yazdigim-kadin.html>

Beni Öyle Yarım Bırakıp Gidiyorsun işte

Ne çok sevmişti oysa seni yüreğim, bi bilebilseydin
Sana yana yakına düşkünlüğünü bir görebilseydin
Üzerine nasıl tir tir titrediğini ah! hissedebilseydin
Gider miydin sevgili
Seni böyle seven bir yürekten geçip gidebilir miydin
Ama beni yarım bırakıpta bak GİDİYORSUN işte

Ne söylesem ne anlatsam belki kifayetsizliği uçsuz
Hislerim ki sahibinden uzakta, öyle yersiz ve yurtsuz
Sana söyleyemediklerim içimi dağlamakta fütursuz
Dinler miydin sevgili
Seni böyle seven bir yüreği dinlemeden gider miydin
Ama beni sessizce bırakıpta bak GİDİYORSUN işte

Ölümden yana hiç kormayan bir yürekti benim yüreğim
Seni bulunca, gitmekten nasıl korkar olduğunu farkettim
Ağır hasret dehrizlerini çoğu kez yaşasada sürgün yüreğim
Anlar mıydın sevgili
Hasretinin yüreğime en ağır yara olacağını bilsen gider miydin
Ama beni sürgünlüğe bırakıpta bak GİDİYORSUN işte

Gitme diyemezdim ki sana, mutluluğun en güzel armağandı çünkü bana
Seni sevmemin tek sebebi, sâdece gülüşündeki çocukluğumun hatırına
Sen öyle güzel gülesin diye, ben her gece dua'lar kuruttum avuçlarımda
Hisset olur mu sevgili
Gönlüne sevinç değince, tebessümüne çocukluğumuz düşünce
Bizi, hatırdada olsa, hissetmeden geçip GİTME olur mu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962935/beni-oyle-yarim-birakip-gidiyorsun-iste.html>

En Güzel Hikâyem

Sen ki;
Tam mnsıyla
Beni satırlara düşüren kadınsın
Dşrpte, elimi kolumu bağlayan
Düşlerime girip, aklıma pranga vuran
Yüreğimi hasretine sürgün eden kadınsın
Bilmezden gelme, sen; ah! canına yandığım
Anlamazdan gelme n'olur, sen; o kıymet verdiğim
Glşne benzetmeler bulmaya kıyamadığım o kadınsın...
Hani; korkarım, üzülürüm diyerek, gitmekten en çok çekindiğim
Bu kadar çok güzel gülmeye ne gerek vardı, diyerek içten sylendiğim
Unuttuğum çocukluğumu, bir sır gibi htralarında gizleyipte
Hani birgün ansızın çıkıp, sen benim ocukluğumsun deyip
Bana, o hiç yaşamadığım târifsiz duyguları getiren kadın,
Sendin işte...
Nasıl inkar ederim, nasıl yalan söylerim hem sana hem de kendime
Allah'ın bildiğini kuldan gizlemek; belki de
Ya kulun bildiğini, Allahtan gizlemek; tövbe...
Ah! Birde gönlün bildiği vardı ki
Onu gizlemek olur mu...
Olmaz...
Ben de gizlemedim zaten hiçbir zaman, döktüm her fırsatta
Doya doya anlattım içimdekileri Rabbim'e...
işledim gnlmdekileri de, ilmik ilmik satırlara/sözlere...
Böyle işte...
sensin benim;
Rabbim'e arz ettiğim,
Satırlara fısıldadığım
Gönlüme düşen kıymetliğim
Sendin işte o, kurban olduğum...
Sendin...
Benim en güzel hikâyem.
Sen benim dönüm...
Sen benim geçmişim...
Sen benim ocukluğumdun...
Sen benim en mâsum yanım, en hisli, en dokunaklı şarkım
Sen benim satırlara gizlediğim o en güzel sır, duygularım
Gönlüme dşpte kaybolan, o en zor bilmecem, gerçeğim
Kader yazmalığıma örülmüş, en güzel nasip ilmiğim, yârim
Sen benim gerçeğim
mrme yazılıp çizilmiş,
Sen benim en güzel hikâyemdin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/973060/en-guzel-hik-yem.html>

Sen Benim Bitmeyen Hikâyem

Başı ve sonu olmayan bir hikaye yazmıştım kendimce
Ve , ben inanmıştım sâdece
Deliler gibi hemde...
En güzel hikâyemdin sen benim
Başı ve sonu olmayan...
Sen hiç bitmeyecek ve hep büyüyecek olandın düşlerimde
Bir kere düştün ya, hisliğime
Seni sarıp sarmaladı yüreğim, en kıymetliğine
Öyle sevilmiştin ki bu hikâyede
Varlığından önce, yokluğunu bulup sevmek istedi yüreğim,
Çünkü; yokluğunu dahi, kimselerin bulup sahiplenmesini istemedim...
Bu yüzdendi sana erken gelemeyip, bu kadar geç kalmışlığım
Seni çok severken, böyle göz göre göre, kaybetmişliğim
Yüreğimi ateşlere verip, tükenmez hasretliğinde, küllenmişliğim...

Bitmeyen hikâyemdin Sen Benim
Başını ve sonunu getiremediğim...

Gözlerinin kuytusundan demir alıp
Yüreğimi târifsiz mutluluklara devr-i âlem yaptıran...
Benzetmeler bulmaya kıyamadığım gülüşünün güzelliğinden
Duygularımı târifsiz hislere karıştıran...
Tutup ellerinden, o en masum yanı ile
İçinde gizlediği tertemiz saflığı ile
Biraz ürkek ve çekingen halleri ile
Hiç unutmadığı vefâsı ile
Bana çocukluğumu getirendin sen...
Biter mi bu hikâye hiç
Sen bende böyle kıymetliyken
Bitmez ki hiç...
En kıymetli hikâyemdin çünkü sen benim
Başı ve sonu olmayan...
Şimdi;
Nerde olursan ol
Kimde olursan ol
İstersen bir ömür ol
Bütün hikâyelerde,var yine sen ol
Elbet son bulacak birgün sevdiğim;
Kağıt bitecek, mürekkep tükenecek
Ve tüm hikâyelerin sonu gelecek...
İşte o zaman benim hikâyem okunacak sana
İki satırlık;
Gel diye sevmedim ki ben seni
Gittin diye u n u t a y ı m . . .
Öyle bir hikâye olacaktı ki bu
Kimselerin görmediği, bilmediği, hissetmediği...
En güzel hikâye
En kıymetli hikâye
Hayran kalacaktı herkez,
En çokta sen...
Ve sonsuza kadar sürüp gidecekti bu hayranlığın
Çünkü;
Bitmeyen en güzel hikâyemdin sen benim
Başı ve sonu olmayan...

Bekleyeceğim;
Sen, tüm hikâyeleri yaşayıp bitirene kadar
En son bizim hikâyemiz başlayana kadar
Sonsuza kadar...
Şimdilik hoşça kal...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041400/sen-benim-bitmeyen-hik-yem.html>

SENSİZLİĞE ADANMIŞ BİR ÖMÜR

Avuntular öyle birikmiş ki,hasretliğimin incelen boynu kırılmakta
Yüreğime öyle kah'rlar düşmüş ki, ah! zaman bile yas tutmakta
Şimdi görsen beni, her yanım sensizliğin ağrısı ile sızlamakta
Ellerim, yaralı yüreğimi satırlara sarıp, bir ömür avutmakta
Gül kuruşu rengine çalınası buklelerin, yüreğimden tel tel kopmakta
Üzüntüler değmesin diye sakladığım gülüşlerin, kıymetliğimde solmakta
Lânetli bundan sonra sana gelen tüm yollar,yüreğim sana bir ömür alarga...

Ama
U n u t m a ;
Seni yüreğime düşürene de
Şükürler etmekten, bir an bile vazgeçmeyi
Günah sayarım, sensizliğine adanmış,şu ömrüme...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1054138/sensizlige-adanmis-bir-omur.html>

Yüreğimden Düşmeyen Yârim

Sevdiğim;
Gönül yazmalığıma işlenmiş,
en güzel hisliğim...
yârim;
Kan gülleri rengine çalınası saçlarından
Ömrüme tel tel ömür biçtiğim.
Baharın rayihasını, özlemin en soğukluğunda hissettiğim.
Güzelim;
En güzelliğe dokunulmuş varlığında, büyülendiğim.
Kıymetlim;
Asla vazgeçilmez değerlere katıp, sahiplendiğim...
Varlığını, yokluğuna beleyip sevdiğim
Yüzünü, düşlere tembihleyip hasret giderdiğim
Sen benim, yüreğimdeki sır`lara geçimliğim
Sen benim, giz`lere yazılıp çizilesi, kaderim...
Sana gelmeyi, neden mi! hiç düşünmedim
Neden, mi
Hiç! düşünemedim
Çünkü, Sen hep bendeydin...
Yâni; sen benim,
Yüreğimden hiç düşüremediğim
Hep düşlediğim yârim...
Bundandır, sana böylesi düşkünlüğüm
Seni böylesi sevişim, bundan...
Böyle hasret dolusu bekleyişim
Sen benim;
Y ü r e ğ i m d e n D ü ş m e y e n
Yârim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070349/yuregimden-dusmeyen-y-rim.html>

Ne Çok Biriktin Yüreğimde

Ne çok biriktin yüreğimde öyle
Ne de çok, tükenmemecesine...
Ne çok doldun yüreğime böyle
Ne de çok..!
dolup taşarcasına
Taşıp aşarcasına...
Yüreğimi, yokluğunun bilinmez dehlizine atarcasına
Bir nefes kadar yakın,son ân`a
Yine in`lerde seni ararcasına...
Ne çok biriktin hislerimde böyle
Ne de çok, hislerimin en giz`lerinde
Giz`lerimin en iz`lerinde...
Hasretliğimde...
Nereye dönsem sen
Nereye baksam hep sen
Nereye gitsem orada yine sen
Neyi düşünsem, hislerimde
Neye dokunsam, ellerimde
Ne konuşsam, nefesimde
Neye Sussam, sessizliğimde...
Bir sen varsın sanki bende
Arta kalan senden, bende
bir de ben, senden geriye...
Ne çok biriktin öyle
Ne de çok sevildin böyle.
Seni öylesine
Sevmek böylesine
Dokunmak sînene
târifsizliğin ötesine...
Düşleri çizmek, senliğin gölgesine
Düşüp kalmak sensizliğe, ölesine...
Geçmek kendimden, böyle
Kolay değil elbette...
Ne çok, varlığında yokluğum
Ne çok yokluğunda, varlığım
Hem yokluğunda varlığım
Hem de varlığında yokluğum
Öyle birikmişsin ki yüreğimde
Başka bir hayat gerek
T ü k e t m e y e...
Başka bir beden gerek
H i s s e t m e y e...
Sen öyle bir biriktin ki aklımda, yüreğimde
Başka yürekler kaldıramaz taşımaya
Sözler, kelimeler yetersiz anlatmaya
Hem bir gerçek gibi
Hem de hayâl gibi
Sırrına varmaya vardım da sırra
Sırrına ulaşmaya geçtim bir sır`dan bin sırra
Bir sır`dan gectim, de vardım yine bin sırrına
Bilmem kaç yokluğunu dokudum varlığıma
Bilmem Kaç varlığından koptum ardım sıra
Ne sırrını bulmaya,varabildim umut`un sır`rına
Ne umutsuzluğun ardından,yokluğum ardın sıra
Yine de durdu yüreğim seyr`ine
Seni sevebilmek ve anlatabilmek hislerin en ötesinde
Bulabilmek mi seni...
Yokluğunun târifsizliği bile
Yaşamaya değilesi degerlerin en ötesinde

Seni beklemek ise
Görülmeyen duygularımın sırlarında bir mûcize
Öyle bir yer edindin ki yüregimde
Duyan-duymayan tüm aşıklar, gelip sığınmak isterce
Sevginden, bir tutam yüreklerine sürmek isterce
Bu târifsizliği, ölümsüzleştirmek isterce...
Ne çok biriktin öyle yüregimde sevdiğim
Benim bile aklımın-hayâlimin alabileceğinin çok ötesinde...
Hoş geldin yine de
Hislice...
Gizlice...
Vehmime...
Kalacaksın hep yüregimde
Sevileceksin hep ömrümce...
Öyle çok biriktin ki yüregimde
T ü k e n m e m e k c e s i n e . . .
Ne de çok biriktin yüregimde
Öyle işte...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1081247/ne-cok-biriktin-yuregimde.html>

Siz Hiç Böyle Sevdiniz Mi

Siz hiç
Giden bir geminin ardından
Yüreğinizi gözlerinizde unutup da
Bir umûda, bi ömür harcayacak kadar
Baka kaldınız mı hiç...

Gelmeyecek olanı
her saniye, her dakika, her saat başında
Zamanın çâresizlik çarmağında
günlerce... aylarca... yıllarca...
Beklediniz mi hiç....

Siz hiç
Gördüğü halde gözleri olmayanı
Duyduğu halde hislerine ulaşılamayanı
Yaşadığı halde yüreği olmayanı
Sevdiniz mi hiç...

Kendinizi bir başkasında bulup
En güzel çocukluk anlarınıza kavuşup
Yüreğinizi, en târifsiz duygulara vurup
Kayboldunuz mu hiç...

Anlamazken hayatın gerçek anlamını
Neyin uğruna yaşanılacak olanı
Ve inceliğin, dehlizliğin en his`gelli karışlarını...
Yüreğinizi bedeninizden söküp, satır aralarına ilmik ilmik
Dokudunuz mu hiç...

Bilmezken; sevdânın dar, uzun, ve yokuşlu yollarını
Aşk`ın hangi ülkede, hangi şehirde, hangi evde saklandığını...
Çıkmaz sokaklara dalıp, çâresiz adımlar atıp, kararsız düşüncelerle
Yaşadınız mı hiç...

Siz hiç
Birinin vehmine sarılıp,
Zamandan kaçıp, mesafelerin canına kıyıp,
Hasretin prangasında, sonsuz düş`lere dalıp
Uyudunuz mu hiç...

Siz hiç
Yaktınız mı ömrünüzü
Bi gülüşe...
Ah! Bir gülüş ki o, tüm benzetmeler ölsün isterim güzelliğine
Kimseler değinmesin isterim
Sahiplenmesin isterim
Korkar`m...
Üzülür`m...
Kırıpta inciltirlerse dayanamaz ki yüreğim, ölür ellerim
Silinirse tebessümünden huzurun, mutluluğun rayihaları
Tüm mevsimlere küser, hissizleşirim...
Anlamaz, bilmezler diye kıymetini
Ben satır satır, dize dize, dökerim en güzel târifini
Hislerimden ince ince, ilmik ilmik örerim değerini...
Daha neler, neler söylerim güzelliğine, bi bilseniz
Yetmez ki kelimeler,
Tüm cümleler, gülüşünün tasvîrine sel
En güzel sözlerden derlenmiş, demet demet şiirler
Hep ona özel
Târifsizliğini bilip onu anlatamamak ise
En güzel...

Bakmayın siz bana N`olur
Bakmayın, benim böylesi deli-dolu sevmişliğime...
Siz de belki sevmişsinizdir diye
Ya da bi gün seversiniz/severseniz diye...
Döktüm gönlümdekileri sere serpe
Siz bana bakmayın E`mi...
Ama sevdiyseniz/seviyorsanız da, eksik etmeyin kağıdı-kalemi
Yazın doya doya, içinizden geldiği gibi...
Bakmayın siz onlara
Duymayın, duyguları öyle dar kalıplarda öldürenleri
Umursamayın öyle birilerinin, kural falan dediklerini...
En güzel olan, en içten gelendi
En içten gelen en masum hissedilendi
En mâsum hissedilen, en güzel dökülendi
Ve; g ö n ü l d e n en güzel dökülen,
En çok sevilendi...
Sâhi;
S i z H i ç B ö y l e S e v d i n i z M i . . .

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1101353/siz-hic-boyle-sevdiniz-mi.html>

Bu Sana Son Mektubum

Bitiriyorum artık, yarım kalan hayâlim
Seni yüreğimden, yüreğimi kendimden
Beni sana sürgün eden herşeyden
Uzaklaşıyorum artık...
Gidiyorum senden...
Kaçıyorum...

Sanma hep seni düşleyerek yaşayacağım
Seni her zaman a n a c a ğ ı m
Sanma sonsuza dek seni bekleyip kalacağım
Seni hep s a k l a y a c a ğ ı m
Sanma bir ömür seni kendime anlatacağım
Seni içimde u n u t a c a ğ ı m
Seni sonsuza dek
Kendimi sensizliğe dek
Sonsuzluğu sensizliğime
Seni sonsuzluğuma dek
Beni sende bulana
Seni bende unutana dek
Ölene dek...

Bi gün ;
Çocuk yüreğinin, çocukluğumu yıllarca hislerinde saklayıp
Ansızın çıkıp, bana en güzel hisler getirdiğini hatırlıyorum da
Bana çocukluğumu
Bana en güzel duyguları getirdiğini...
Bana seni getirdiğini...
Neden sonra gittin..?
Keşke hiç gitmeseydin...
Yine de teşekkür ederim,
Sen benim en güzel çocukluk hikayemsin...

Bitiriyorum artık, bu sana son mektubum
Seni sonsuza dek yüreğimden unutuyorum

Okuma artık, bir daha seni yazmayacağım
Düşünme artık, bir daha seni anlatmayacağım
Bekleme artık, bir daha kendimi sende aramayacağım
Unut artık, sensizliğini de alıp, kendimden uzaklaşacağım
Seni sonsuza dek içimde unutup, kendimi sensizliğime vurup
Yaşayacağım, bi ömrü bir sevda uğruna fedâ etmek pahasına...
Sonunda;
sensizce
Bensizliğe
sessizce
Çekip gideceğim...
Sürgünce....

Bu sana son mektubum
Adına şiirler yazdığım Kadın
Hoşca-kal...
Bana getirdiğin `çocukluğumu` hep s a k l a y a c a ğ ı m . . .
Belki bi gün sana ulaştığımda mutlu olacağım...
Şimdilik
el-ve-da...

(Bir `elveda` bile diyemeden gitmek, yüreğinize en ağır yük gelecek...)

Kaynak:

ŞİMDİ GİTMENİN VAKTİ

Şimdi bir sonun başlangıcındayım
bir baharın sonunda
bir sonun açmazında
önüm ardımda
ardım sonumda
en sonunda
eninde sonunda...
Bir yokuşun başında
bir çıkışın kalışında
bir uçurumun ramağında
bir son dokunuşta
dışarda yağmur yağmakta
içimde fırtınalar kopmakta...
Bir savruluş ki; nefesim durmakta
bu bir sonsa, kavuştum sonunda
ardımda uzanmış yatan bir yol,
önümde kısalan bir ardımsızlık
bu; kendime doğru bir açmazlık
bu, gidişlerimin kendimsizliğini kırmaklık
bu bir bilinmezliğe çıkmazlık...
Giderken durmaklı
kaçarken sormaklı
önüm ardımlı
ardım önümlü
bu bir döngü
gelip giden
gidip gelmeyen...
Nihayet bir bilinmeyi hissettiren
düşüncelerden geçen
kaçmaklı; virgüllerden
son noktaya geldim ben...
Bir bilinmezdim, dilendim
bir dilekten düşlendim
bir düşten belendim
bir eleğe geldim, elendim...
hayatın içinden, ne de kolay geçmişim...
Kırılıp incelmıştim
susup sessizleşmiştim
durup hissizleşmiştim
kaçıp kimsesizleşmiştim...
En sonunda; yalnızlığımı keşfetmiştim...
Yüreğimde sevgi de biriktirmiştim, öfke de
hayallerim de vardı şu hayatta
umutlarım da
özlemlerim de
pişmanlıklarım da
hayal kırıklıklarım da...
Gelip geçti işte,
bir rüzgar gibi, esip gittim işte...
zamanı başa döndüremezdim
kaderi silemezdim
geriye gidemezdim
bir şansım daha olsaydı eğer
hiç düşünmezdim
otuz yıllığın hatırına
yine kendi hayatımı yaşamak isterdim...
ama şimdi;
gitme vaktindeyim
ve; gitmeliydim... [/italik][ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1207938/simdi-gitmenin-vakti.html>

YİTİRDİK

Hayalleri kırılmış, yüreği yaralı birinin hayatına girmekten korkar olduk...
Çünkü başkasını,
kendinden daha fazla düşünmek zordur
Çünkü;
kimse kimseyi iyi etmenin derdinde değil...
Çünkü, herkezin kendince bi` yarası var
Çünkü herkez iyileşmek için seviyor
ya da, seilmek istiyor...
Kimse kimsenin yarasına merhem olmuyor...
eskidendi aziz`m...eskiden...
Şimdi;
kimse
kimseye
iyi gelmiyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1208065/yitirdik.html>

NE DE ÇOK...

Ne çok susmuşuz birbirimize öyle
dünyanın tüm sırlarını yüklenirce
ne de çok susamışız birbirimize böyle
ömrümüzü çöllerde geçirmişçesine...

Ne çok ayrı kalmışız birbirimizden öyle
ne de çok eksiltmişiz ömrümüzden böyle...

Nasıl özlemişiz birbirinizi öyle
bunca yıl nasıl dayanmışız böyle
ah! nasıl da ölmemişçesine...

gelecekmişçesine
gitmeyecekmişçesine
sevecekmişçesine
ömrünce
ömrümce
ömrümüzce...

Yüreklerimize atılan her kör düğümde
dolanacaktı hislerimiz birbirine
kaderimizce
nasip! diye diye...
bi yaşam tükettik
beklercesine...
olsun be!
yine de, olsun...
yine olsun;
yine beklerim
bu benim kaderim...

Sen benim gelmeyenim
ben senin; gidemeyen'm...

Sen benim ezberim
ben senin; bilinmeyen'm...

Sen benim en yakın yanımda
Ben senin hep en uzağın'm...

Sen benim;
karalar bağladığım
Sen benim
uğruna yazdığım
Sen benim
yollara çıktığım
Sen benim
Sürgün yanımda
Sen benim
en güzel yazgım...

Gelsen de severdim seni
gelme-sende...

gitsen de özlerdim seni
gitme-sende...

ömrüm boyunca yazacağım seni
bilsende...
bilme-sende....

Yüreğimin Unutulmuşlar Köşesi

unuttum mu ben seni
seni unuttum mu ben
evet; unuttum belki
Belki de kendimi uyuttum
seni kendimde unuttum...

unuttum bakışını
duruşunu unuttum
gülüşünü içimde uyuttum...

Adın neydi senin unuttum işte
Aklıma geldikçe, sordum kendime
Aldım kağıdı, kalemi elime
Astım geceyi yüreğime
Açtım pencereyi, ömrüme
Aradım seni, yüreğimi unuttuğum yerde
Adını sayıkladım her nefesimde
Ama bulamadım yine de...

[italik]sahi; neydi senin adın...[/italik]

Özlem mi
hasret mi
yara mı
sızı mı
bilmiyorum...
Bana böylesi duygular yaşatan seni
unuttum mu
unutabildim mi sahi; bilmiyorum...
senle olan tüm anıları özlüyorum yine de
gittiğin için hiç affedemeyecek olsam bile
Neden böyle oldun
kalmayacaktın meğer
neden geldin
niye beni böyle yordun
niye şimdi yoksun
neden..!
beklemiyorum artık
yanlış anlama n`olur
bu sözlerim
biraz sitem dolu sâdece, evet;
Gelip, yüreğime girdiğin için
yıkıp-dağıttığın
Canımı yaktığın için
sonra fütursuzca çekip gittiğin için
yüreğimi umarsızlığa terkettiğin için
bunları unutabilir miyim
seni affedebilir miyim
b i l m i y o r u m...
bunu zaman gösterecek biliyorum
ama;
kırdın ya bir kere düşlerimi
ben daha, düşler miyim seni...
sanmıyorum...
her ne kadar
Seni kendimde unutmuş olsamda
ve hiç silemeyecek olsamda
bu yaptıklarını hatırlayıp
ne senden nefret etmek
ne de seni özlemek istiyordum

işte bu yüzden
kaçar oldum
Kendimden...
belki senden
belki sensizlikten...
bilmiyorum...
unuttum işte
unuttum belki de;
seni
çok mu, çok!
unutamadım belki de...
sorma işte...
boş ver gitsin...
senin
boşverip gittiğin gibi
bakma benim
boşveremeyişliğime
benim değer vermelerim
benim yüreğim
benim özlemlerim
benim sevmelerim böyledir işte
ben böyleyim
bakma sen bana
abartıyorum işte
konu sevmek olunca
konu sen olunca;
dayanamıyorum işte...
ne yapayım
tutamıyorum kendimi
satırlara sığamıyor
taşıyor yüreğim
içten içe
ince ince
sessizce
hislice
güzelce...
yüreğimden yüreğine eserce...
henüz yazılmamış bir şiir
bir roman,
bir hikayeydi bu belki de...
şimdilik;
yüreğimin
Unutulmuşlar
köşesinde...

[italik]sahi; neydi senin adın...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209352/yuregimin-unutulmuslar-kosesi.html>

İçim Geçmiş Sana

Bir rüyanın kollarında
içim geçmiş gibi sana
öyle bir his ki;
gerçek ve düşün çok uzağında
Öyle bir içim geçmiş ki sana;
rüyaları kıskandırırca...
Öyle bir düş ki;
elimi uzatsam dokunacak,
dokunsam, sarılacak kadar
sarılsak, yaralarımızı saracak kadar...
Ama; bi` o kadar da uzaksın bana
dünyanın, tâ! diğer bi ucunda...
Bi ömür seni arıyorum
bulamıyorum...
kayboluyorum...
bilmiyorum...
Çok tuhaf bi` haldesin bende
bilmelisin ki; çok özel bi' yerde
ama şimdilik, sadece düşlerimde...
yüreğimde...
hayallerimde...
Sana; geçmiş içimden sesleniyorum:
geçme olur mu benden
geçip gitme...
Ben hep kalırım sana
Sen yeter ki;
kal de bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1209520/icim-gecmis-sana.html>

İlk Şiirim

Bembeyaz bir sayfa
doğduğum günden bu yana
hissettiğim
ne kadar duygular varsa:
korkularım..
acılarım..
mutluluklarım...
Hepsi saklı anılarımda...
Anılar ki; yüreğimde
yüreğim ise, bi` fanusun içinde
şimdi; sen geldin
ellerinle alıp çıkardın beni
en güzel hislere beledin yüreğimi...
ve ben;
ilk senin adınla başladım şiir`e...
ilk senin hayalinle dokundum yüreğime
ilk, senin özlemini dokudum düşlerime
ilk kez, senin vazgeçilmezliğin kına çaldı ellerime
kangülleri rengine çalınası saçlarından,
tel tel aktı hislerime...
ilk, donup kaldım gülüşünde
sonra hep gülüşünde...
ilk, sende vuruldum sürgüne
sonra hep, sensizlikte...
ilk sana hasret kaldım böyle
ilk sana bu kadar; delice...
ilk sende farkettim
yüreğimdekileri...
sessizce..
hislice..
gizlice...
O yüzden;
Sen benim en özelim
en değerli`m..
Sen benim en gizlim
en kıymetli`m...
Sen benim ilk hissedişim
ilk sezişim..
Sen benim ilk yanışım
ilk aldanışım...
Sen benim ilk yağmurum
ilk sığınağım...
Sen benim ilk kaçışım
ilk tutuluşum...
Sen benim;
gönül yazmalığıma işlenmiş
ilk nasipliğim..
inceliğim..
hisliğim..
sevdiğim...
sen benim; ilk şiir`m...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1210466/ilk-siirim.html>

Yarım Kalan Yüreğim

Celladın elinden
Şu an hüküm giyse yüreğim
Satırlara gizlenir, beklerim
İçimde dolup taşan hislerim
Dökülür sözlere, derya dizgin
Bir yanım puslu geceye düşkün
Bir yanım aydınlığa çekili sürgün
Görünmez bir sırdan geçerim çünkü`m
Ötesi; bilinmezliğe geçimli bir dönüm...
Satırlara asılı kalan son hece de; kördüğüm
Düğümde boğulan gölgem
Hasret ile
bitkin...durdun...solgun...
Anlasana; yüreğim çok yorgun...
Yine cümlelere sarılıp uyudum
Seni unutturan geceyi içimden kovdum
Seni getirmeyen düşlerimi, alıp bozdum
Tüm hissettiklerimi, sadece sana yordum
En sonunda; alıp yüreğimi sürgüne vurdum

Bir gün; yarım kalmışlığımla
Şu satır aralarında
Son cümle gelip vurduğunda
Yüreğim bir fırtınaya tutulduğunda
Virgülü, sırlarıma sürgün edip, gidecektim
Son hece ki; düşen
sessizliğim...
bu hikaye, benim;
hasret sürgünlüğünde
yarım kalmış yüreğim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1211009/yarim-kalan-yuregim.html>

SENDİN O

Sendin O ;
hasretine tutulup
özlemin ile
yanan yüreğimde ki
geçmeyesini/ iz
acı-yan
sız-an
kana-yan/ yanım...
sendin...

Sendin O ;
vehmimde gizlediğim
düşlerime serdiğim
hislerimde eleklüğüm
hayalinden geçimliğim
yüreğime serptiğim
ektiğim...
biçtiğim...
sana açan
sende solan
sana kuruyan
sende umutlanan...

Sendin O ;
sevip
özlediğim...
özleyip
hasretliğime belediğim
yolları çarmıha gerip
mesafelerin zehrini içip
zamanın kahrını çekip
beklediğim...
bekleyip
gidemediğim;
sendin...

Sendin O ;
gelmeyen`m
gelemediğim
beklediğim
beklemeyen`m
söyleyemediğim
sormayan`m
düşündüğüm
düşünmeyen`m
gözümün önünden gitmeyen`m
bakıp görmeyen`m
sendin O...

Hislendiğim...
hislenip söylendiğim
söylendiğimi anlayıp gizleyen`m
gizlediğini bilmezden geldiğim
bilmezliğimi görmeyen`m
görmediğini görmezden geldiğim
hasretliğim...
Hasret yüklü sevdalığından,
ömrüme baharlar getiren`m...
sevdiğim...
Kan gülleri rengine çalınası saçlarından

tel tel, Ők्रे bulanası hisliğim...

Yârim...

Kader yazmalığıma işlenmiş
kısmet yüklü, gönül emeğim...

Gözüme nur eylediğim
hislerime yol bellediğim
hayallerime gizlediğim
geçmişim...

geleceğim...

Çocukluğumun en güzel hatırası bildiğim
mesafelere inat, beklediğim
yıllara inat, unutmak istemediğim...

Sendin O...

O; sendin..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1212535/sendin-o.html>

HAYAT

[italik]Hayat ne garip değil mi[/italik]

Neleri hayal ediyoruz
Nelerle yüzleşiyoruz...
Neleri özlüyoruz
Nelerle avunuyoruz...
Nereye gidiyoruz
Nereye varıyoruz...
Nelerden uzaklaşıyoruz
Nelerden vazgeçiyoruz...
Neleri planlıyoruz
Neleri yaşıyoruz...
Nelerden kaçıyoruz
Nelere koşuyoruz...
Nelerle dertleniyoruz
Nelere susuyoruz...
Nelerle başlıyoruz
Nelerle son buluyoruz...

Kimleri bekliyoruz
Kimlerle karşılaşıyoruz...
Kimlere gidiyoruz
Kimlerde kalıyoruz...
Kimlere bakıyoruz
Kimleri görüyoruz...
Kimleri seviyoruz
Kimlere sarılıyoruz...
Kimlerle yaşıyoruz
Kimlerle yaşlanıyoruz...
Kimlerle oluyoruz
Kimlerle yoruluyoruz...
Kimlerle yol alıyoruz
Kimlerle sona varıyoruz...
Kim olduğumuzu sanıyoruz
Kimsesizce ölüp gidiyoruz...

[italik]Hayat çok garip değil mi[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213430/hayat.html>

ÖZLEM

[italik]Öyle Diyordu Aşka Tarif Düşen Adam:[/italik]

Gecenin kendinden geçmiş bi` vakti
Sen çıkıp aklıma geliyorsun
sonra aklım başımdan gidiyor
elim-kolum bağlı,
dilimde bi` tarifsizliğin hâli ki;
sorma gitsin...
Anlatamıyorum işte,
konu ne zaman sensizliğe gelse
bi` anlamsızlık çöküyor içime...
bi` karanlık...
bi` sessizlik...
Anlatılacak gibi değil ki; sensizlik...
bu korkunç bi` çaresizlik...
Kelimeler mahçup,
cümleler karalar bağlamış bi` halde...
Ben senin, aklının ucundan bile geçemezken
Sen bende, hüküm sürmekte; tarifsizce...
Yine de;
aklıma gelişini
s e v i y o r u m
satır satır...
cümle cümle...
hece hece...
her gece...
gitmeyişi...bitmeyişi...
Tarif edilemeyişi, özlüyorum işte...
Kal olur mu
kal! yine de
gitme...
Zaten varlığını kaybettim yıllar önce
bırak da, seni yaşayabileyim; sensizliğimde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213719/ozlem.html>

Târifsiz Bir Aşkın Hikâyesi

Biliyorum; hiç gelmeyeceğini
Kabullendim bile zamanla
Artık beni hiç sevmeyeceğini
Olsun diyorum yine de
Olsun işte...
Ben sevdim ya seni
O yeter ikimize de...
Bırak n'olur,
Bırakta;
Düşlerimde özleyeyim bari seni
Gel diye sevmedim ki zaten ben seni
Şimdi gittin diye de; unutamam ki...
Anla işte
Anla beni...
Çıkarısızca sevdim ben seni
Umarsızca
Günahsızca...
Bitmez bu sevda
Öyle; ne iki günlük
Ne de gezip tozumluk...
Bu; bir ömürlüğün de ötesinde
Sonsuz bir sevda...
Târifsiz bir aşkın hikâyesi
Tarihe geçilesi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215111/t-rifsiz-bir-askin-hik-yesi.html>

Vazgeçiyorum Senden

Vazgeçiyorum senden
senli tüm düşlerden
şimdi ben seni hâlâ sen geçerken
sen, ne de çok erken geçip gittin benden...

Kolay mı öyle insanın, bir anda
yüreğindeki vazgeçip gitmesi
daha dün gibiydi
hiç unutmuyorum gelişini
Ellerinde çocukluğumun en masum hali
Mutluluğumun, gülüşüne gizlenmişliği
Hislerimde ki tarifsizliğin en özel resmi
Hayallerime giden yolun en güzel tarifi
Şimdi ne kadar silinse de o yolun izleri
Ben hiç terketmedim, çocukluk hislerimi
Hiç düşürmedim, düşlerimden düşlerini
Bilsem de; senden vazgeçmem gerektiğini
Hiç terketmedi yüreğim seni
İçimde ki; vazgeçilmezliğini...
özlemimi...
hasretliğini...
elimde değil ki;
özlüyorum işte,
Senden yarım kalan hikâyemi...

Geçip gidiyor işte herşey, herşeyden
Ömür hayattan, hayat ömürden
Yaşam yaşamdan, zaman zamandan
Sen benden, ben senden; sessizce...
Alışıyor insan elbette alışmasına
Yürek her ne kadar, zorlansa da
Hayat; tam da böyle birşeydi aslında
Gidenler gidiyor, kalanları hiç sorma...
Bazı şeyleri anlatmak, çok da kolay olmuyor
Akıl almıyor, aklın aldığı yürek kaldırmıyor
Bu ağır bir vebaldir ki; kelimelerle anlatılmıyor...
Bazı yaralar çok derindir, asla kapanmıyor
Bakma sen bana n`olur,
Sözlerim biraz sitemle doludur, aldırma
Gönlümden gitmeyişinedir dertlenişim, kırılma
İnsanın sevdiğinedir sitemi, darılma
Bazı şeyler öyle kolay unutulmuyor; anla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1215679/vazgeciyorum-senden.html>

Ben Hiç Unutmadım

Hiç unutmuyorum;
Daha dün gibiydi gelişin
söylesene;
sen beni ne ara bırakıp gittin...
Gelip ömrüme girmiştin
yüreğimi yüreğine belemiştin
kaderimi kaderine düğümleyip
ellerimi, ellerine mahkum etmiştin...
Söylesene;
sen beni, neden bırakıp gittin...
Ben, senden gitmeye korkarken
sen, ne de kolay vazgeçtin benden...
Sen; aklımın ucundan hiç çıkmazken
yüreğimin en güzel yerine kurulmuşken
düşlerimin en giz`ine gizlenmişken
hisliğime öylece serilmişken
mesafelere inat, sevip özlenmişken...
Ben; senden vazgeçmemişken
sen benden, ne ara vazgeçtin...
bizden...
sevgimizden...
söylesene...
sahi;
sen beni, gerçekten sevmiş miydin
Sevseydin eğer, çekip gider miydin
söylesene...
söyle...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233790/ben-hic-unutmadim.html>

Aşk Mahçup

Aşk; mahçuptur her daim...
Ne, kalanın yüreğine vurulur
Ne de gidenindir vebal
Herkez, azad olur en sonunda
Kimse sahiplenmez aşkı...
Birkaç anı, hatıra, hüzün
ve; dökülen bir damla göz yaşı
Sonra biter; kalmaz aşkın varlığı...
Kimse sahiplenmez aşkı; ömrü boyunca...
Yani;
Zamanla, giden de unutuluyor, kalan da...
Ne oluyorsa,
yine hep, aşka oluyor...
Aşk;
hep
mahçup/
ortada...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233975/ask-mahcup.html>

Ben Bir Şair Olsaydım Eğer

Ben bir şair olsaydım eğer;
ilk; senin şiirini yazmak isterdim
hece hece
cümle cümle
satırlara işlerce
düşlerime düşlerce...
seni ömrüme dokumak isterce
yüreğimin tüm iççiliğiyle...
hisliğimin tüm inceliğiyle...
hasretin
özlemin
sevdanın
tüm öbeklerine...
Ben bir şair olsaydım eğer;
ilk seni hissetmek isterdim
ilk seni yazmak
ilk seni yaşamak...
Ben bir şair olsaydım eğer;
Seni anlatmak için, kendimden geçerdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234184/ben-bir-sair-olsaydim-eger.html>

İÇİMDEN GELDİ

Karanlık çöktü mü, yine
Yüreğimde dinmeyenlerimin
ayak sesleri
Alıp götürür beni
rüyasız gecelere çeker gibi
Kapılır giderim düşlerimin peşine
yarınsız sabahlara uyanır gibi...
Düşlerim ki;
yüreğimde ki,
yıkık-dökük hasretliğimin
kırık penceresi...
bi`, seni düşürmem yüreğimden
bir de, geceyi...
sahi; Sen hiç özlemedin mi beni...
Yine içimden; alıp başımı gidesim geldi
kendimden geçesim,
sana gelesim geldi...
sahi; sen hiç beklemedin mi beni...
Yine de, unutma olur mu beni
ben bir rüyanın içindeyim
hiç uyanmak istemedim...
Şimdi; bi` umut var, penceremde;
geceyi kovar gibi
gün doğarken şimdi
Bi` aydınlık ki;
hayallerimin ellerinden tutmuş
hadi! vazgeçme der gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1235507/icimden-geldi.html>

VAZGEÇME

Vazgeçme...
Yüreğinde olan şeyden,
asla vazgeçme...
Birileri; gelip geçti der
buraya kadardı,
unutman
ve, önüne bakman gerek, der...
derler de, derler...
Ne derlerse desinler
Sen onlara bakma...
Çünkü; güzel seven asla gitmez
Yüreği ile seven,
beklemekten vazgeçmez
Aşka kıymet veren, asla unutmaz...
Bir kez seviyorsa insan
ve; aynı kişiyi...
Utanmaz...
Yürekliyse eğer
Aşka ve kendisine saygısı varsa bir insanın;
bir kişiyi sever
ve;
sadece bir kişiyi bekler
Ömrü boyunca
bir kişiyi...
Sadece
bir
kişiyi....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236010/vazgecme.html>

BEKLENEN

Artık çok yazmayacağım seni
sözlere hapsetmeyeceğim yüreğimi...
Gel ki;
sana söyleyeyim artık tüm hissettiklerimi
bakayım doya doya
bitiremeyeyim anlata anlata
yetmiyor çünkü şu kadarcık sayfa...
Gel! beni kurtar;
şu, kısacık zamana sığdırdığım
seni yaşama umûdumdan
gel beni kurtar...
Beni ömrüne
ömrümü yüreğine
yüreğimi kaderine bağla...
Gel! kördüğüm at bize
dolansın sevdamız birbirine
karişsin zamanlarımız...
ben sende durayım
Sen bende; dur-duraksız, öylece...
Ufacık bi` an da olsa
tutulsun kalsın ellerimizde
zaman denen kavram; kavramsızlaşsın
düşlerimize denk geldiği yerde...
Çünkü; ben sana nerede denk gelsem
durur gibi oluyor zaman
ben, o duran zamanın içine
bi` ömür sığdırıyorum
bi` bilsen...
bi` görsen...
Sahi; gözlerin de vardı değil mi senin...
biliyorum;
bi` gün bi` yerde
tenha bi` köşede
yüreğime denk düşecek, bakışların
oracıkta, vurup bırakacaksın umutlarımı,
hissizce...
Biliyorum;
ne kadar söylensem de
beklesem de, özlesem de nafîle...
Son hüküm; kesilir gözlerinde...
Yüreğinin hissettiği kadar
umutlarımın yaşadığı kadar...
Dahası;
dönülmez bir yol kadar
nasipten öteye
geçilmez kadar...
ve; son söz...
kaderindir karar...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236298/beklenen.html>

Ömrümce

Söyleyin o satırlara
bir başka kadının şiirleri
yazılmayacak daha...
Kapandı o sayfa
kurudu kalemin mürekkebi,
akmayacak bir daha...
Söyleyin...
Söyleyin o satırlara,
bir kadının hayali düştü hislerime
bir kadının kaderi çizildi, kaderime
aklım hep o kadının gülüşünde...
Onu yazacağım sadece
onu yaşayacağım sessizce
onu seveceğim; gizlice...
O yüzden, söyleyin herkese
bir başkası düşmeyecek, düşlerime...
aklıma...
satırlara...
yüreğime
şiirlere...
söyleyin herkese;
ben, bir kadını sevdim sadece
ve sadece o kadını yazacağım ömrümce...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1236859/omrumce.html>

Uzaktan Sevmek Seni

Uzaktan sevmek istiyorum seni
Görmeden,
Peşine düşmeden
Küsmeden, üzmeden...

Uzaktan sevmek istiyorum seni
Dokunmadan,
Kırıp düşürmeden
İnciltmeden, tüketmeden...

Uzaktan sevmek istiyorum seni
Güneşin olmadan
Gecene dolmadan
Açmadan
Soldurmadan
kurutmadan...
Hep özleyerek, bekleyerek; hasret ile
Hep düşleyerek; umut ile
Her hâlini
Saklamak istiyorum gözümde
Hiç unutturmamak istiyorum
Seni kendime...
Sıradan ve alışılmış olma diye
Seni sadece sevdiğimi değil de;
Ruhumun en derinlerinde,
Bütün duygularımın inceliğiyle
Sana olan bağlılığımı anla istiyorum...
Seni, öyle iki kelimeyle avutmak değil de;
Duruşunu, bakışını, konuşmanı, susmanı
Gülmelerini, kızmalarını, inatçı hallerini
Dalıp dalıp gitmelerini, uykularını
Düşlerini ve hayallerini de sevdiğimi, hisset istiyorum...
Bambaşka düşünceler ile
Târihsiz duygular ile
Sevmek istiyorum seni; her gün ve daha bi` güzel...
Çıkarısızca, umarsızca, pervasızca...
Ve, seni; sensizliğe rağmen...
Anla istiyorum işte; anla...
Ben seni, öyle geçici heveslerle
Sevemem diyorum
Ben sana, ufacık bir ömür için
Gelemem diyorum
Senin bende ki hayalin,
Çoktan sonsuzluğa ulaştı bile
Ruhlarımız durmuş,
Birbirini bekliyor sadece
Kader son düğümünü hazır etmiş,
Bize bakıyor öylece...
Bu sadece;
Uzaktan bir sevmenin hikâyesi değildi
Bu, kaderin bir cilvesiydi
Gönül yazmalığıımıza işlenmiş
Nazlı bir danteldi
Edalı bir kisve
Gizemli bir bilmece...
Yollarımıza vurulmuş; ince ince
Tesadüflerden; sereserpe
Nakışlı bir hece...
Kaderimiz asılı; gönüllerimizde...
Sen baktın bana

Ben gördüm seni
Sen buldun beni
Ben yazdım seni
Sen çizdin beni...
Ben hiç vazgeçmedim ki
Gönlüme yazılmış bir mektup gibi
Okudum ben seni...
Ezberledim
Seni; hisliğime işledim...
Her gece
İnce ince
Özleye özleye...
Seni kendime uzun uzun anlattım
Seni kendimde uzun uzun dinledim
Seni, kendimden bile daha güzel sevdim
Olur da bir gün, okursan bunları
Anla istiyorum işte; anla...
Ben çok uzaklarda olsam da
Hisset istiyorum işte; hisset...
Bunun sadece uzaktan bir sevmek olmadığını
Gör istiyorum işte; gör...
Birinin, yokluğunu bile sevmenin ne demek olduğunu,
Bil istiyorum işte; bil...
Bir gün sende sevmek istersen eğer
Bak istiyorum; kaldırıp başını
Gökyüzüne uzun uzun; bak...
Seni, sensizlikte sevmiş olanı,
Unutma istiyorum...
Hatırında da olsa
Güzelce yâd et istiyorum...
Seni uzaklardan seven bu adamı
Gönlünden, hiç çıkarma istiyorum...
Ve, bu sana; son mektubum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1237332/uzaktan-sevmek-seni.html>

ANLA

Anla isterim;
Sana olan sevgimi
Sana bakışım
Sana susuşumdan
Sana gülüşümden...
Sana; yana yakına düşkünlüğümden...
Anlamamı istedim;
Bekleyişimden
Özleyişimden
Hasretliğimden...
Anlamamı isterdim;
Sana bağlanışım
Senden vazgeçemeyişliğimden
Hep anlamamı diledim...
Anlarsın belki bir gün diye,
Bir ömrü; umut etmekle tükettim...
Aklıma gelişinden
Hiç gitmeyişinden
Seni sahiplenişimden
Düşlerime girişinden
Hislerime serilişinden
Sözlerime gizlenmişliğinden
Görürsün zannettim...
Anla istedim işte;
Seni hep düşünmek isteyişimden
Durup durup merak edişimden
Korkularımdan, endişelerimden
Üzerine tir tir; titreyişimden...
Farketmeni diledim...
Durup, gözlerine değişimden
Gelip, gönlüme düşüşünden
Anılarıma girişinden
Hatıralarımda yer edişinden
Bir daha; hiç gitmeyişinden...
Bunun, sıradan bir tesadüf değil de
Kaderin bir cilvesi olduğu
Belki bir gün anlarsın diye;
Hep bekledim...
Yine bekliyorum
Ve hep; bekliyeceğim...
Bunları, bir gün okursun diye;
Yazdım işte
Seversen; duy diye...
Bir gün belki aklına düşerim diye;
Yüreğimdekileri tutup astım, gökyüzüne
Özlersen; bak diye...
Anla işte;
Seni hep uzaktan uzağa sevdiğimi
Sevmeye devam edeceğimi
Hiç vazgeçmeyeceğimi
Bil istedim, işte;
Sadece; bil...
Seni ne çok
Ne de çok sevdiğimi
Anla istedim, işte;
Sadece;
anla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1240754/anla.html>

Aşkın Gerçek Hali

Aşk;
birinin;
`SENİ`
demedен
diyerinin;
`SEVİYORUM`
diye, içinden geçirmesidir...
Araya `ÇOK` ları ise
Aşk serpiştirmelidir...
Gerisi; kaderin cilvesidir...
İşte bu;
Aşkın en gerçek halidir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241006/askin-gercek-hali.html>

Yara Hikâyesi

Her insanın
Bir yara izi vardır şu hayatta;
Kimselere söylemediği
Söyleyemediği...
Sevdiği
beklediği
Vazgeçtiği...
Alıp başımı gitmek istediği...
Herkesin, bir yara izi vardır şu hayatta;
Kimselere göstermediği...
Yandığı
Kahrolduğu
Hapsoldüğü...
Her insanın;
Bir hikâyesi vardır şu hayatta
Yarayla ilgili;
İyi ya da kötü...
Kimi; deştikçe deşer yarasını
Kabuk bağlamasına asla müsaade etmez
Kimi, kapatmak için uğraşır;
Ömrü boyunca...
Kimi de, umursamıyor gibi yapar...
Ama, her yara;
Bir gün, mutlaka izini bırakır;
Ya dışta, ya da içte...
Sen istesen de, istemesen de...
Her insanın;
Bir yara izi, olur şu hayatta...
Ve her insanın;
Bir yara hikâyesi
Kalır şu hayatta...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241655/yara-hik-yesi.html>

Artık Gitmeliyim

Yorgunum; bir hayli zamandır...
Artık, buralarda duramıyorum...
Mevsimler gelip geçiyor ömrümden
Goncalar, yaseminler, zambaklar
Renk renk kokan umutlar...
Gökyüzünde rengarenk uçurtmalar
Hayallere dalmaktalar...
Sevinçle uçan kuşlar
Uzakları! hep uzakları hatırlatmaktalar
Kanatlarında asılı çocukluğum
Beni hayatın dertlerinde unuttular...
Umutlarımı da alıp,
Bilinmezliğe uçtuklar...
Niye bu kadar erken göç eder ki kuşlar;
Yoksa bekleyenleri mi var...
Neden bu kadar çabuk gelir ki bahar
Unuttukları bir şey mi var...
Muhakkak bir bildikleri var...
Geride kalanların neyi var...
Artık, buralarda duramıyorum
Kuşakları arayıp bulamıyorum
Mevsimleri yakalayamıyorum
Dallarımda yaprak tutamıyorum
Yüreğimdeleri taşıyamıyorum
Heveslerimi, bir bir toprağa düşürüyorum...
Bir rüzgar esiyor uzaklardan
Merakıma esir düşüyorum...
Bir bilinmezliğin koynuna giriyorum
Aklımı yitiriyorum...
Geçip giden zamana bakıyorum
Gözlerimi kaybediyorum
Bir hasret türküsü dinliyorum
Mazide sarhoş oluyorum
Kendimi unutuyorum
Yollara düşüyorum
Sona yaklaşıyorum
Alıp yüreğimi gitmek istiyorum
Artık; buralarda duramıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1241946/artik-gitmeliyim.html>

SEN GİTMESEYDİN

Sen gitmeseydin;
Kanar mıydım ben şiirlere
Sığınır mıydım, üç-beş kelimeye
Dalıp gider miydim; sessizce
Gömülür müydüm böyle; sensizliğe...
Sen gitmeseydin;
Kaybetmezdim ben kendimi; kendimde
Gülmeyi unutmazdım, dertlerimde
Mevsimler ölmezdi, yüreğimde
Fırtınalar kopmazdı, gözlerimde
Çığ düşmezdi belki de, hayallerime
Sürgünlük vurulmazdı yüreğime...
Sen gitmeseydin eğer;
Ben kalkıp giderdim kendimden inan
Sadece sen, kal diye bende...
Bu yürek fazla bende
Bu yürek, sahipsiz bir bedende...
Anla işte;
Ne, yaşayabiliyorum
Ne de; yaşayamıyorum işte...
Gör işte...
Öyle işte...
Sen gitmeseydin,
Olmazdım ki ben böyle; deli divane
Uzaklaşmazdım kendimden; iyice
Düşmezdim düşlerimden, sertçe
Dalıp dalıp gitmezdim içimden; gizlice
Sığınmazdım, korkunç yalnızlığa; öylece
Can çekişmezdim, sensizliğimde; böylece
Düşürmezdim Heveslerimi
Yitirmezdim hayallerimi
Küstürmezdim; yüreğimi...
Gitmeseydin sen...
Sana sığınırdım
Sana tutunurdum
Sana anlatırdım her şeyi
Bir umudum olurdu; yaşama dair...
Ama gittin işte...
Gittin!
Ve; bittin işte...
Beni de; sensizliğe mahkum ederce...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1243317/sen-gitmeseydin.html>

Yadimden Mektup

Biri ayrılık derse, kanar hislerim
Biri gitmek derse, solar gözlerim
Biri unutmak derse, yıkılır hayallerim...
Biri şiir derse;
Ölür yüreğim...
Biter satırlar,
Kurur mürekkeğim
Kalmaz sayfalar,
Kapanır defterim
Açmaz umutlar
Solup giderim...
Ellerimde kaderim
Yüreğimde gizlediklerim
Sessizlik benim; kederim
Ben; yalnızlığın ta! kendisiyim...
Yollar benim sebepsizliğim
Ben yollardan geçip gitmişim
Arkamda yoktur bıraktığım izlerim
Yüreğimde olmaz biriktirdiklerim
Ben bir berduşum; sırlar benim evim
Ben bir meczubum; akla sığmaz, hallerim
Ve artık, zamanı geldi; gitmeliyim...
Toprağı ısıtacak kadar
Dertlerim, hüznlerim var benim...
Hasret yığılı ağrılarım
Dargın baharlarım
Açmayası umutlarım...
Yüreğimde yakıp yıktıklarım var benim
Hepsini ardımda bırakıp, artık gitmeliyim
Bu son sözlerim;
Bir vedâ edercesine değil de;
Bir hasret türküsünün içinde
Dertli bir sazın, en ince telinde
Dinlemeyen yağmurların, sesinde
Karanlığın geceyi sardığı, son zifirde
Güneşin pencereye vurduğu, ilk saatlerde
Heveslerde
Sevinçlerde
Üzüntülerde
Hep hatırlanmak dileğiyle...
Gidiyorum işte;
Ardımda; bu mektubu bırakıpta sizlere...
Daha, söyleyemediğim onca şeylerle
Ufacık bir tebessüm ile
Güllerden bûseler iliştirip, yüzünüze
İnce bir seda ile dokunup, gönlünüze
Kuşların kanatlarına gizlediğim; hayallerimle
Gidiyorum işte;
Sessizce...
Kendimce...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244085/yadimden-mektup.html>

BEKLEMEK

Herkesin bir beklediği vardır Şu hayatta;
Ömrü boyunca; beklemek istediği...
Hiç vazgeçmediği
Vazgeçemediği...
Asla terketmediği
Terkedemediği...
Alıp başını; gitmeye cesaret edemediği...
Yüreğinden koparmaya gücünün yetmediği...
Herkesin bir beklediği vardır Şu hayatta;
Yana yakına
İçten içte
Ve; ömrü yettiğince...
Bir vedâ ile ayrıldığı
Bin hasret ile yandığı
Bir umuda sığındığı
Bin özlem ile; kala-kaldığı...
Bu; bir sürgünlüğün adıydı
Bu, bir ayrılığın, vuslata bin tuzağı...
Yolların, mesafelere kırıldığı
Zamanın, kadere darıldığı...
Yüreğin;
Gitmekle kalmak arasında ki, savaşı...
Umudun;
Bir enkazın altında ki; son çığlığı...
Bu bir bekleyişin adıydı
Ve sözlere yankılanışı...
Bazen gideni
Bazen hiç gelmeyi beklemektir
Bazen de dalıp dalıp gitmelerin,
Esir kalınmışlığıydı bu;
Umuda
Düşlere
Özleme
Bekleyişe...
Bu; yaşamanın, ölüme karşı
En büyük savaşıydı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244288/beklemek.html>

DUYGU/SAL

Duygu; bir sal`dır
Bazen;
Alır da insanı,
Uzaklara...
Çok uzaklara götürüp bırakır...
İnsan;
O uzaklarda, ne yapacağını bilemez
Öylece; kala-kalır...
Geceye karışır
Dertlere bulaşır
Yorgunlukla inatlaşır
Uykuyla savaşıır...
Yüreğinde fırtınalar koparır
Gözlerinden seller boşalır...
Umutlarını, hayallerini, sevinçlerini;
Hüzünden bir heyelan, çekip alır...
Hayata dair tüm güzel şeyleri
Yitirme noktasına ulaşır...
Ama bir zaman sonra,
der ki duygu;
Hadi artık; ben çok yoruldum
Gidelim artık; ben çok doldum
N`olur...
Beni;
acında, sızında
Öfgende, nefretinde unutma n`olur...
Beni;
Hüznünde, kederinde, sınama n`olur...
Beni;
düşüncesizliğinde, boğma n`olur...
Hadi artık...
Beni, yüreğine mahçup etme
Yüreğini kendine küstürme
Bizi; hayattan alıp götürme n`olur...
Bırak kendini bana
Bırak; n`olur...
Seni getirdiğim gibi
Götürmeme de,
müsaade et , n`olur...
Hadi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1244530/duygu-sal.html>

Benim Yolum

Ben bir yola girdim;
Ve bu yoldan dönemem...
Geçmişimde hüzünler
Bugünlerimde özlemler
Yarınlarımda belirsizlikler var...
Beklediklerim
Gidemediklerim
Vazgeçtiklerim var...
Kırgınlıklarım
Pişmanlıklarım
Yaralarım var...
Sustuklarım
İçime attıklarım
Haykıramadıklarım var...
Ve;
Daha, bitmemiş duygularım
Söylenmemiş mısralarım
Aşka dair fısıldayışlarım var...
Ben bir yoldayım;
Bi' başıma çıktığım
Yüreğimdekilere tutulup kaldığım...
Kendimi, kendimden kaçırdığım
Kendimi, kendimde unuttuğum
Kendimde kaybolduğum...
Kendimi bulmak için;
Yine kendime dönüp;
kendimi, kendimde aradığım
Kendimi, kendimde bulduğum
Kendime, kendimle kavuştuğum...
Bu çok karışık bir durum
Biliyorum
Susuyorum
Anlatamıyorum...
İnanın ki;
Bende bunları kendime
Uzun uzun anlatmaya çalışıyorum...
Ama; bir sonuca varamıyorum..
Sonra, alıp başımı yine gidiyorum
Kendimden kaçıyorum
Ve yine; kendime...
Biliyorum;
Bu yol hiç bitmeyecek
Ben gittikçe...
Ve ben;
Gitmedikçe...
Bitmedikçe...
Belki bir gün; bitecek
Düştüğümde
Düşünmediğimde
Ve belki de ;
Öldüğümde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245131/benim-yolum.html>

Geçmeyen Yaralar

İnsan;
Gerçek yaraların
Zamanla iyileştiğini düşünüyor
ya da; iyileşeceğini...
Ama öyle olmuyor;
Sadece;
Zamanla kabuk bağıyor,
Az sızlıyor
Ve artık dışarı çok sızmiyor...
Ve; görünürde kapanıyor...
Ama asla bitmiyor
Yara hâlâ, o aynı yara
his; hâlâ o aynı his...
İnsan; sadece zamanla alıştığı için;
Artık çok düşünmüyor, umursamıyor
Görmezden
Duymazdan
Bilmezden
Hissetmezden geliyor...
Yara da artık eskisi gibi;
Çok incitmiyor, sızlatmıyor...
Sâdece iyileşir gibi oluyor...
Ama; bu sonsuza dek sürmüyor...
Çünkü insan;
Kendini her zaman kandıramıyor
Bir gün;
O yaranın kanama ihtimali
Hep ortada duruyor...
Ve insan, ömrünü;
Hep bu yüzleşmenin imtihanını
Vermekle geçiriyor...
Ve o yara; yine bir gün ortaya çıkıyor
Gelip aynı yere oturuyor
İnsanın yüreğine vuruyor
Canını sızlatıyor
Nefesini kesiyor
Yakıyor, yıkıyor;
Kahrediyor...
Mahvediyor...
Ve insan;
Ya kaçıyor
Ya kalıyor...
Yara;
Ya kanıyor
Ya sızlıyor
İnsan;
Ne yaşayabiliyor
Ne de ölebiliyor...
Sadece; kala-kalıyor...
Öylece
Öylesine
Ve;
ölesiye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1245704/gecmeyen-yaralar.html>

Neyimsin Sen Benim

Söylesene;
Neyimsin sen benim
Sen benim; neyimsin...
Ne, her şeyimsin
Ne de; hiçbir şeyim...
Baktığım her yerdesin
Gördüğüm her şeyde
Duyduğum her seste
Hissettiğim her nefeste...
Geçmişimde
Bugünümde
Geleceğimde...
Sanki;
Hayatımın en merkezi yerindesin...
En belirgin köşesinde
En etkili bir biçimde
Târihsiz bir halde...
Sanki;
En elzemliğimdin
En özelim
En değerlim...
Uzansam; dokunacak gibiyim sana
Dokunsam, sarılacak gibi...
Sarılsak; birbirimize iyi gelecek gibi...
Ama gözlerimi açtığımda;
Dünyanın ta! diğer bir ucunda gibisin...
Bir an gidecek
Kaybolacak
Ve; unutulacak gibisin...
Ayrı bir alemde
Başka bir yaşamda gibisin
Hiç olmamış
Hiç gelmemiş
Hiç sevmemiş gibisin...
Sanki bir hayal gibi
Sanki bir düşünce
Sanki bir rüya gibi...
N`olur; uyandırın beni...
Kala-kaldım;
Bu elemde
Bu kederde
Bu dehlizde...
Yüreğimde yıkılmış o limanda
Gidipte gelmeyen o geminin ardında
Batan umudumun, son çırpınısında
Anlam vermeye korktuğum; kalışımda
Boğazımda düğümlenen hıçkırıklarda
Gecenin koynuna sığınan; yalnızlığımıda
Sessizliğe sarıp sakladığım;
Yaralarımıda...
Cevabını bir türlü bulamadığım;
O soruda...
Söylesene;
Sahiden; sen benim neyimsin
Neyimsin sen benim;
N'olur söyle bana...

Başlıksız Bir Şiir

Dokunmayın;
Yara-bere içinde yüreğim
İstemem; iyi gelmeyin
Ben de bu saatten sonra,
Kimselere iyi gelemem; bilin...
N'olur; darılmayın, kırılmayın
Aldırış da etmeyin...
Beni de böyle kabul edin...
Ben böyle iyiyim; bana güvenin...
Beni;
Namütenahi yalnızlığımla
Baş başa bırakın...
Ve; ardınıza bakmadan, uzaklaşın...
Kim bilir;
Belki bir gün yine yollarımız kesişir;
İlanihaye de...
Yaşamak güzel yine de
Sevmek güzel
Yalnızlık güzel
Kalmak güzel
Gitmek güzel...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247621/basliksiz-bir-siir.html>

SENDE KALAKALDIM

Ah! be sevdiğim...
Ne, senden gidebilmeyi başarabildim
Ne de kalıp, seni sevebilmeyi...
Ne, seni unutmayı istemekten vazgeçtim
Ne de seni özlemekten kaçabildim...
Ne, seni bekleyebilmeyi başarabildim
Ne de gelmeyeceğini kabullendim...
Ne, seni yazmaktan yoruldum
Ne seni düşünmekten
Ne de beklemekten...
Ben seni;
Öyle; uzaktan uzağa yaşayıp,
Böylesine güzel sevebilmeyi sevdim...
Seni öyle bir yaşıyorum ki;
Tüketmemekcesizcesine...
Bitirmemekcesizcesine...
Eşsizce
Târifsizce
Ve; benzersizcesine...
Her gün;
Daha bi` çok
Daha Bi` başka
Bambaşka...
İçimde, gün geçtikçe dolup taşan;
Özlemin
Düşlerimde kurduğum en güzel düş;
Hayalin
Sensizliğim;
En kıymetlilerindendir; bekleyişlerimin
Ve sen benim;
Sır diye gizlediğim
İçinde kaybolduğum dehlizlerim
Uyuttuğum gündüzlerim
Geceye serdiklerim
Yüreğime tembihlediğim
Hislerden geçirdiğim
Satırlara işlediğim
Târifsizliğe belediğim...
Sen benim;
Anlamsız hallerim
Dalıp dalıp gitmelerim
Gidip gelmemelerim...
Yolları sevmelerim
Uzakları özlemelerim...
Hasretliğim
Göreslediğim
İçlendiğim...
Sen benim;
Sessizliğim
Bilinmezliğim
Çaresizliğim...
Ben;
Sensizliğe sürgün edilmiş bir yüreğin
Yorgun bir esiriyim...
Gitsem; gidemiyorum
Kalsam; kalamıyorum
Öyle bir haldeyim ki;
Anlatamıyorum...
Ben, sadece

Sende Kalakaldım
Öylece....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248162/sendekalakaldim.html>

SENDİN

Bir hayal uğruna;
Sevdiğim
Sendin
Beklediğim
Özlediğim
Gittiğim
Kaçtığım
Yakalandığım sen...
Yandıgım
Söndüğüm
Küle döndüğüm; sen...
İnandığım
Yanıldığım
Aldandığım; sen...
Baktığım her yerde sen vardın
Gördüğüm her şeyde sen
Duyduğum her seste
Aldığım her nefeste
Hissettim her duyguda;
Yine; hep sen...
Tutduğum sendin
Bağlandığım
Kopamadığım
Kördüğümlere dolandığım; sen...
Kırıldığım
Çözüldüğüm
İncelip Koptuğum
Dağıldığım
Savrulduğum; sen...
Uykusuz gecelerimde
Düşlediğim sen...
Yollarını gözlediğim
Özleminle, beklediğim
Hayalini düşlediğim; sen...
Sen benim;
En güzel çocukluk hisliğimdin
Gönlüme düşen`m...
Hiç gitmeyenim
Vazgeçilmezim
Ömrüme serdiğim
Yollarıma tembihlediğim
Kaderime işlediğim
Yüreğime belediğim;
Sendin...
Kurduğum en güzel düş
Yaşadığım en güzel hayal
Hissettiğim en duygulu his
Ruhumun en derinliklerine işlenmiş
Yaşam dolusu, en güzel gayem
Sevincim
Hevesim
Dileğim...
Sen benim;
Yüreğime bahşedilesi;
En güzel lütuf...
dolu-dizgin; şükürlüğüm
Özgürlüğüm
düşkünlüğüm
Ömrüm...

Ne kadar anlatsam da, yetmez ki;
Taşar satırlar
kalemler tükenir
Utanır kağıtlar
Yetmez hiçbir söz; seni anlatmaya...
Çünkü;
Benim ilk hissettiğim sendin
İlk; aklımın ucundan geçen'm...
beklediğim
yazıp-çizdiğim
Düşlediğim
Rüyalarımın misafiri ettiğim
Dualarımda amin dediğim
Canını; canımın canı bildiğim
Gönlümün, en kıymetli yerinde gizlediğim;
Sendin...
Sadece; sen...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1248437/sendin.html>

Sen Benim Sol Yanım

Seni sevesim geldi
Ama sen bilmedin
Çıkıp sana geldim
Sen görmedin
Seni bekledim
Ama sen; gelmedin...
Seni özledim
Sen hissetmedin
Sana düşler kurdum
Sen bozdun...
Seninle bir geleceği hayal ederken
sen beni;
Sensizliğe sürgün ettin
Ve; çekip gittin...
Sana; Ne de çok
Hisli duygular biriktirmişt看m oysa...
En güzel hayaller, özlemler, umutlar;
İçimden, satırlara taşarcasına...
Yazıp-çizdim seni; hisliğimce
Her hâlini ezberledim; düşünmce
Bakışını...duruşunu...gülüşünü...
Hep seni bekledim; gönlümce
Seni düşündüm; suskunluğumca
Seni hiç unutmadım; yalnızlığımca...
Ben hep, seninleydim aslında
Sen hep benimle...
Varlığından utanıp, yokluğuna sığınırca
Yokluğuna sarılıp, düşlere dalarca
Düşlerime düş diye,
Rüyalara adını fısıldarca...
Hayalini, hayalimde sarıp sarmalarca...
Sen hep, benimleydin oysa...
Hiç gitmemiştin ki, aslında...
Şuramda
Yanıbaşımda
Sol yanımda
Ömrüm boyunca...
Ama sen bunun farkında değildin...
Ne fayda...
Aşkta fayda mı aranır dedim
Seni sevmeye devam ettim...
Ömrünü, ömrüme demledim
Yokluğunu kıstım sessizliğimde;
En hissizliğe...
Öyle dinlendirdim ki seni içimde;
Hiç, bitmeyecekmişcesine...
Ve sen;
Öyle bir tutku ile düştün ki içime;
Hiç, tükenmemecesine...
Bir daha hiç vazgeçememecesine...
Sen benim;
Kara kışta bulduğum,
Hayalinin en güzel deminde; ısındığım
Ateşin içinde, tutduğum
Umutun en serinliğinde ki; korunağım...
Boşluğa düşmekteyken,
Tutduğum en güçlü bağım
Sen benim;
Hisliğim

Özlemim
Tarifsizliğim...
Sen benim;
En korunaklı yanım...
Karanlığım
Aydınlığım
Yalnızlığım
Kalabalığım
Sen benim;
Düştüğüm
Kalktığım
Koştuğum
Kaçtığım
Yakalandığım...
Durup durup; her nefeste,
Soluklandığım...
Dolup dolup; içten içe
Taştığım
Sağınağım
Sığınağım
Durulduğum
Arındığım...
Sen benim;
En dokunaklı yanım
İlk ağrım
İlk sızım...
Satırlara fısıldadığım;
İlk şiir'm
Son şiir'm
Tüm ezberim...
Hissettiklerim
Hissedemediklerim
Söylediklerim
Söyleyemediklerim
Yazıp çizdiklerim
Unutuverdiklerim
Bildiklerim
Bilemediklerim...
Sen benim;
En güzel
Şair yanım
Şiir yanım
His yanım...
Sen benim;
İsyanım
Haykırışım...
Boğazımda düğümlenen
Öfkem
Derdim
Kederim...
Sen benim;
En güzel
Kaderim
Sen benim
En güzel
Sol yanım...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1249023/sen-benim-sol-yanim.html>

Sen Yanımda Olunca

Sen yanımda olunca
İçim içime sığmaz oluyor
Hislerim dolu-dizgin taşıyor
Gözlerim dalıp dalıp gidiyor
Aklım aklıma oyunlar oynuyor...
Ellerim, ellerime pusular kuruyor
Ayaklarım, şaşkınlığıma dolanıyor
Şaşkınlığım düşüp düşüp kalkıyor
Gönlüm; çocukça hallere bürünüyor...
Sevinçlerim
Heveslerim
Birbiriyle yarışıyor...
Canım canıma can katıyor
Nefesim nefesimde boğuluyor...
Hayallerim;
Hayallerine, hayallerden hayaller kuruyor
Düşlerim;
Düşlerine düşlerden düşler kuruyor
Yüreğim;
Yüreğine, hislerden hisler dokuyor
Aklım seni, aklından hiç çıkarmıyor...
Sen; yanımda olunca...
Bir de sen yanımda olmayınca
Aman Allah'ım..!
Her şey anlamını yitiriyor...
İçim patlayacak gibi oluyor
Aklım çıkacak
Hislerim duracak gibi
Hayat bitecek gibi oluyor...
Umutlar sönecek
Hayaller karanlığa gömülecek gibi...
Yokluğun sanki;
Kıyameti koparacak gibi...
Daha fazlasını;
Aklım almıyor
Yüreğim kaldırmıyor...
İnanın;
Kaldırmıyor...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250354/sen-yanimda-olunca.html>

Her Şeyde Sen

Gittiğim her yerde, sen vardın
Kaldığım her yerde sen
Döndüklerimde sen
Bıraktıklarımda sen
Unuttuklarımda yine sen...
Duyduğum her seste
Baktığım her gözde
Aldığım her nefeste;
Hep sen vardın...
Yollarımda, uzun uzadıya olan; sen
Hayallerimde kurduğum düş; sen
Rüyalarımda sarıldığım umut; sen
Hislerimde andığım; sen
Gözlerimde tuttuğum; sen
Yüreğimi;
Özlemine çaldığım
Hasretine buladığım; sen...
Şimdi sen söyle bana, n'olur;
Ben seni bırakıpta nereye gideyim...
Söylesene...
Sahiden;
Gidemem ki ben senden...
Gidemem...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250456/her-seyde-sen.html>

Anlamsız Bir Veda

Bize giden tüm yolları kapattın/da
Sana gelen bir tek gönül yolum açık kaldı ya:
Senin bana, gelemeyeceğin
Benim senden, gidemeyeceğim
Senin benden vazgeçtiğin
Benim senden asla geçemeyeceğim
Senin, beni kaybettiğin
Benim seni, içimde unuttuğum
Senin beni, sildiğin
Benim seni, gönlüme yazıp-çizdiğim
Daha ne söyleyeyim...
Anla işte;
Bu benim gönül yazmalığımda ki; kader`m
Nasipten öteye, işlenmeyen`m
Ben; bir ömür bana gelmeyi değil de
Benden hiç gitmeyi, beklemeyi sevdim...
Beni hiç sevmiceyecek olanı değil de
Yüreğimin sahiplendiğini, sevmeyi sevdim
Beni unutanı, hiç hatırlamayanı değil de
Aklımdan hiç çıkmayanı, düşünmeyi sevdim
Varlığıyla, varlığıma değer katanları değil de
Yokluğuyla, yalnızlığımı unutturanları sevdim
Sen söyle şimdi bana ne olur;
Beni anlasaydın eğer, böyle mi olurdu
Sen benim çok uzaklarımda,
ben; sensizliğinin çıkmazlarında...
Anlasana;
Biz bize vedâ ettik
Anlamsızca...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250573/anlamsiz-bir-veda.html>

Anla Artık

Ben sana dair en güzel düşleri kuruyordum
Sen bunu hissetsen ne olurdu
Hissetmesen ne...
Ben seni, hep sensizliğimle yaşıyordum
Sen benim yanımda olsan ne olurdu
Olmasan ne...
Ben seni bir ömür yüreğimde taşıyordum
Sen bunun ağırlığını bilsen ne olurdu
Bilmesen ne...
Ben seni gözümde sakınıyordum
Sen bunu görse ne olurdu
Görmesen ne...
Ben sana gönülden sesleniyordum
Sen bunları duysan ne olurdu
Duymasın ne...
Ben seni vehmimden hiç düşürmüyordum
Sen beni düşürsen ne olurdu
Düşürmesen ne...
Ben senin hayaline tutulu yaşıyordum
Sen beni bıraksan ne olurdu
Bırakmasan ne...
Ben seni bırakıp hiçbir yere gidemiyordum
Sen benden geçip gitsen ne olurdu
Gitmesen ne...
Şimdi sen söyle bana;
Ben daha ne diyeyim ki sana...
Anla artık...
Anla/sana...
Seni hep düşünen ben
Seni hiç düşlerinden düşürmeyen
Seni hep hisseden
Seni yazıp-çizen
Seni, gönlüne dokuyup işleyen
Seni hep bekleyen
Seni hep özleyen
Seni hep seven ben...
Ve; senden hiç vazgeçmeyen; ben...
Şimdi sen söyle;
Ne anlatayım daha ben sana
Ben sana daha ne anlatayım...
Anla Artık...
Anla/sana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1250690/anla-artik.html>